

วารสาร Thailand Mining Magazine เหมืองแร่

วารสารรายสองเดือนภายใต้นโยบายของคณะกรรมการสภาการเหมืองแร่ ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2565

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 กับบทบาทของสภาการเหมืองแร่

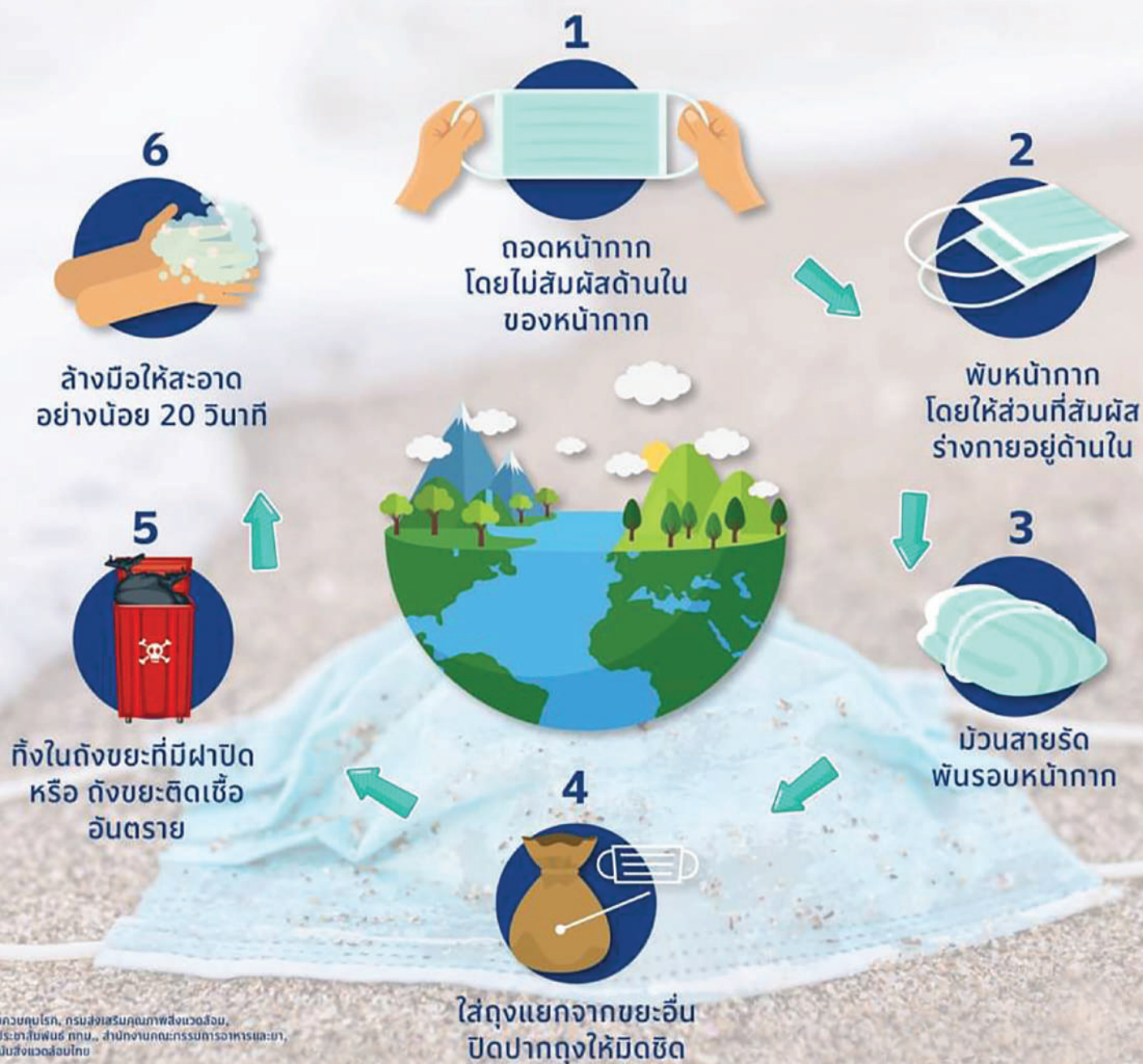

ภาพปก :
เหมืองบริษัท ตัง อู๋ จำกัด

- ▶ ตัง อู๋ คว้ารางวัล Green Mining Award 8 ปีต่อเนื่อง
“เมื่อเหมืองพัฒนา ชุมชนก็ต้องพัฒนา การพัฒนาที่ควบคู่กัน ดูแลซึ่งกันและกัน”
- ▶ โขขันธ์ใจกฎหมายแร่ : “ได้รับอนุญาตอาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่แล้วเข้าพื้นที่
สำรวจไม่ได้ ค่าใช้จ่ายในการสำรวจที่ผูกพันต่อรัฐ...ทำยังไงดี”
- ▶ เหมืองแร่และเศรษฐกิจหมุนเวียน
- ▶ กระทรวงอุตสาหกรรม พนัก กระทรวงพลังงาน แปลงขยะอุตสาหกรรมเป็นไฟฟ้า หนุนตั้ง
โรงไฟฟ้า เพิ่มมูลค่าขยะ-ลดการฝังกลบ

ถอด พับ ม้วน ใส่ถุงมิดชิด ทิ้งในที่ที่มีฝาปิด ถังขยะอันตราย

บริษัท อนันตมาศการค้าระหว่างประเทศ จำกัด

เป็น Chengdu Dahongli Machinery Co., Ltd. สาขาที่ประเทศไทย จำหน่ายเครื่องจักร
ยี่ห้อ DAHONGLI ที่ใช้ในโรงโม่หินและได้ผลิตคิดค้นเครื่องจักรการย่อย การแยก การล้าง
การลำเลียงกรวดทรายและเหมืองแร่ เครื่องบดหิน JAW CRUSHER และ CONE CRUSHER
และอีกมากมายที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรมเหมือง
พร้อมให้คำปรึกษาดูแลบริการหลังการขาย

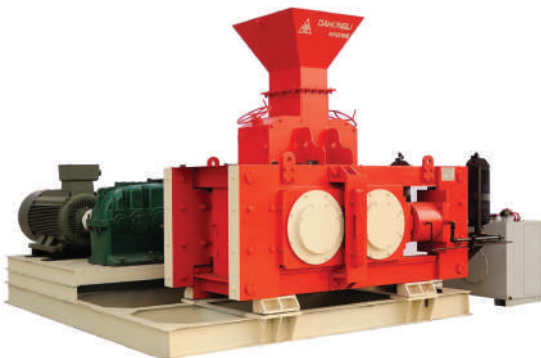

>> CONE CRUSHER

- ขนาดวัสดุเข้า 85-420 mm.
- กำลังมอเตอร์ 75-630 KW.
- กำลังการผลิต 35-1400 ตัน/ชั่วโมง

- ขนาดวัสดุเข้า 400-1300 mm.
- กำลังมอเตอร์ 55-400 KW.
- กำลังการผลิต 55-1590 ตัน/ชั่วโมง

JAW CRUSHER >>

>> HIGH PRESSURE GRINDING ROLL

- ขนาดวัสดุเข้า 30-60 mm.
- ขนาดวัสดุออก (เล็กกว่า 5 มิล.) 50-70%
- กำลังมอเตอร์ 150-6300 KW.
- กำลังการผลิต 60-2800 ตัน/ชั่วโมง

ANANTAMAT INTERNATIONAL TRADE CO., LTD.

บริษัท อนันตมาศการค้าระหว่างประเทศ จำกัด

70/5 หมู่ 4 ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540

☎ โทร. 02-006-9867, 061-875-7322
064-587-5570

✉ E-Mail : anantamat@hotmail.com
haolu1992@gmail.com

www.dhljqchina.com

นายสุ่อ่าง กรรมการผู้จัดการ
โทร. 061-8757322
Email : haolu1992@gmail.com

คณะกรรมการสภาการเหมืองแร่

1. น.ส.อัญชลี ตระกูลดิษฐ์
2. นายยุทธ เอี่ยมสะอาด
3. นายดิเรก รัตนวิชัย
4. นายวัลลภ การวิวัฒน์
5. นายทวี ทวีสุขเสถียร
6. นายอนุพงศ์ โจน์สุพจน์
7. นายศิริชัย มาโนช
8. นายชาญณรงค์ ทองแจ่ม
9. นายศิริสิทธิ์ สืบศิริ
10. นายนวพล พุทธานนท์
11. นายเสกสรรค์ ธีระวานิชย์
12. นายสุรพล อุดมพรวิรัตน์
13. นายยงยุทธ รัตนสิริ
14. นายณรงค์ จำปาศักดิ์
15. นายอภิชาติ สายะสิญจน์
16. นายสุเทพ สุนทรารักษ์
17. นายอัปดุลลาเต๊ะ ยากัด
18. นายตติกร บุรณนันทนุกิจ

ประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่
กรรมการสภาการเหมืองแร่

เลขาธิการ สภาการเหมืองแร่

นายสุรพล อุดมพรวิรัตน์ (ทำการแทน)

ผู้ช่วยเลขาธิการ สภาการเหมืองแร่

นางอรพิน เป็เรืองการ

ที่อยู่ สภาการเหมืองแร่

222/2 ซอยมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ถนนวิภาวดี-รังสิต เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0-2275-7684-6 แฟกซ์ 0-2692-3321

E-mail Contact : miningthai@miningthai.org

Website : www.miningthai.org

ID LINE : @ulc4210x

ที่ปรึกษา : น.ส.อัญชลี ตระกูลดิษฐ์ ประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่

วัลลภ การวิวัฒน์ รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่ และประธานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์

บรรณาธิการ : สุรีย์พร วงศ์ศรีตระกูล

กองบรรณาธิการ : ทศนีย์ เรืองติก / อัมพันธ์ ไตรรัตน์ / ชุตินา จริตพันธ์

ฝ่ายโฆษณา : ศิริภรณ์ กลิ่นขจร / กษิรา เหมบัณฑิตย์ / กัลยา ทวีปภิรมย์ / วีระวรรณ พุทธิไธยา / พรเพ็ชร โตทองคำ

/จัดทำโดย : บริษัท เทคโนโลยี มีเดีย จำกัด

เลขที่ 471/3-4 อาคารพญาไทเพลส ถนนศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0-2354-5333 แฟกซ์ 0-2640-4260

รถตักล้อยาง **SDLG L958F**

**แข็งแรง ทนทาน พร้อมลุย
งานบ่อทรายและแอฟลนที่คอนกรีต**

- บั๊กเก็ตใหญ่ 3.2 คิว
- ขับนุ่มสบาย กับเกียร์ไฟฟ้าเต็มหน้า 4 กอຍหลัง 4 ระดับ
- ตักใส่รถบรรทุกได้ง่าย ไม่มีสะดุด ด้วยระยะยกเกสูง 5.6 เมตร
- เบรคตัดรอบเครื่อง - เหยียบเบิ้ลจอดรอ
- อัตราการใช้น้ำมันเฉลี่ย 14-16 ลิตร/ชม.*

*อัตราการใช้น้ำมันเฉลี่ยขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในการทำงาน และโหมดที่ใช้งาน

Contents

ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2565

8 แวดวงชาวเหมือง

11 การประชุมคณะกรรมการแร่

12 Cover Story

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

กับบทบาทของสภาการเหมืองแร่

สุพล อุณพรวีรัตน์

19 เหมืองแร่สีเขียว

บริษัท ตรี อีซี จำกัด ควารางวัล Green Mining Award 8 ปีต่อเนื่อง “เมื่อเหมืองพัฒนา ชุมชนก็ต้องพัฒนา การพัฒนาที่ควบคู่กัน ดูแลซึ่งกันและกัน”
กองบรรณาธิการ

23 ข้อยกข้อย่างใจกฎหมายแร่

“ได้รับอนุญาตอาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่แล้ว
เข้าพื้นที่สำรวจไม่ได้ ค่าใช้จ่ายในการสำรวจก็ผูกพัน
ต่อรัฐ...ทำยังไงดี”
สุพล อุณพรวีรัตน์

26 Report

กระทรวงอุตสาหกรรม พลังงานทดแทน
แปลงขยะอุตสาหกรรมเป็นไฟฟ้า หนุนตั้งโรงไฟฟ้า
เพิ่มมูลค่าขยะ-ลดการฟุ้งกระจาย
กองบรรณาธิการ

บทความ

28 เหมืองแร่และเศรษฐกิจหมุนเวียน

บุญวันต์ ชูช่วย

30 เหมืองปูนซีเมนต์ นำเทคโนโลยีพัฒนาการทำเหมือง ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

32 Technology

โดรนสำรวจทำแผนที่ความเข้มข้นแม่เหล็กทางอากาศ
อัจฉริยะ อานนท์กิจพานิช

34 News

แต่ละชั้นในเมืองนี้

ช่วยหล่อหลอมประสบการณ์เพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมในประเทศไทย

กว่า 40 ปี ในการทำเหมืองแร่อุตสาหกรรมพร้อมด้วยกระบวนการผลิตแร่ที่เป็นเรื่องคุณภาพ ทำให้เรามีความพร้อมที่จะสนับสนุนวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรม เซรามิก แก้ว และ กระดาษ

SODIUM FELDSPAR
POTTERY STONE
PYROPHYLLITE

02 237 2217
Line: @pipatkorn
info@pipatkorn.com
www.pipatkorn.com

“พิธีเปิดงานเหมืองแร่ สีเขียว การใช้รถบรรทุก หินปูนขนาด 60 ตัน ชนิดไฟฟ้าแห่งแรก ในประเทศไทย”

กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานในพิธีเปิด “งานเหมืองแร่สีเขียว การใช้รถบรรทุกหินปูนขนาด 60 ตัน ชนิดไฟฟ้าแห่งแรกในประเทศไทย” โดยนิรันดร์ ยิ่งมหิศรานนท์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พร้อมด้วย สิทธิชัย จูทอง ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา เข้าร่วมงานด้วย ณ บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย (ทุ่งสง) จำกัด อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

สำหรับงานในครั้งนี้ ปูนซิเมนต์ไทย (ทุ่งสง) มีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองนำรถบรรทุกขนาด 60 ตัน ชนิดไฟฟ้า (EV Mining Truck) จำนวน 4 คัน มาใช้ในกระบวนการขนส่งหินปูนด้วยพลังงานไฟฟ้า ซึ่งเป็นพลังงานสะอาด ช่วยลดมลพิษ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ได้รวม 600 ตันต่อปี หรือทดแทนการปลูกต้นไม้ได้ 60,000 ต้นต่อปี เป็นการดำเนินการเพื่อมุ่งสู่ Low Carbon Economy ตามนโยบายของรัฐบาล และการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนตามหลัก ESG (Environment, Social และ Governance) โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ดูแลสังคม และบรรษัทภิบาล

ในโอกาสนี้ คณะผู้บริหารฯ ได้เยี่ยมชมเหมืองแม่เฒ่า ซึ่งปัจจุบันบริษัทฯ ได้พัฒนาเป็นสวนสาธารณะ รวมทั้งพัฒนาเป็นแหล่งน้ำสำหรับให้ชุมชนนำน้ำไปใช้ประโยชน์ในช่วงหน้าแล้งอีกด้วย 🍀

กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประธานในพิธีเปิดงาน

นิรันดร์ ยิ่งมหิศรานนท์
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่

นำรถบรรทุกขนาด 60 ตัน ชนิดไฟฟ้า (EV Mining Truck)
มาใช้ในการขนถ่ายหินปูนด้วยพลังงานไฟฟ้า

กพร. จับมือผู้ประกอบการเหมืองแร่ จัดกิจกรรมโครงการ “เหมืองแร่ปลอดภัย ห่วงใยประชาชน ปีที่ 5”

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) กระทรวงอุตสาหกรรม จับมือผู้ประกอบการเหมืองแร่ จัดกิจกรรมโครงการ “เหมืองแร่ปลอดภัย ห่วงใยประชาชน ปีที่ 5” ระหว่างเดือน ธันวาคม 2564-กันยายน 2565 เพื่อส่งเสริมสุขภาพดีเป็นของขวัญปีใหม่ให้กับประชาชน ภายใต้กองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ และโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีความมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM)

นรินทร์ ยิ่งมหิธรานนท์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เปิดเผยภายหลังเป็นประธานเปิดกิจกรรมโครงการ “เหมืองแร่ปลอดภัย ห่วงใยประชาชน ปีที่ 5” ว่า กพร. ตระหนักถึงความสำคัญของความปลอดภัยและการป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการเหมืองแร่ จึงได้จัดกิจกรรมโครงการ “เหมืองแร่ปลอดภัย ห่วงใยประชาชน” ภายใต้กองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ และการจัดทำโครงการ CSR-DPIM ของผู้ประกอบการเหมืองแร่เพื่อมอบเป็นของขวัญให้กับประชาชนในช่วงเทศกาลปีใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ในการกระตุ้นและสนับสนุนให้สถานประกอบการเหมืองแร่เฝ้าระวังสุขภาพของประชาชน รวมทั้งส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเหมืองแร่เป็นอุตสาหกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การประกอบกิจการเหมืองแร่อยู่ร่วมกับสังคมอย่างเป็นสุข

โครงการ “เหมืองแร่ปลอดภัย ห่วงใยประชาชน ปีที่ 5” จัดขึ้น ณ เทศบาลตำบลบ้านแปะ ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง กพร.

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ อำเภोजอมทอง เทศบาลตำบลบ้านแปะ และกลุ่มผู้ประกอบการเหมืองหินปูน ดอยไก่เขี่ย ตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 5 ราย ประกอบด้วย บริษัท อาเซียน จำกัด บริษัท เขตศิลา จำกัด บริษัท เอ็มแพค ไมนิ่ง จำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่ไท่เซียง และบริษัท สหพนาสิทธิ์ จำกัด (บริษัท เชียงใหม่ ที.ดี. จำกัด รับช่วงการทำเหมือง)

กิจกรรมภายในงานประกอบด้วยการตรวจสุขภาพทั่วไป ได้แก่ ตรวจวัดสายตาพร้อมตัดแว่น ตรวจวัดความดันโลหิต ตรวจสารเคมีในเลือด และเอกซเรย์ปอด นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมจับรางวัล การมอบอุปกรณ์ทางการแพทย์ให้แก่เทศบาลตำบลบ้านแปะ การแสดงศิลปะพื้นบ้านของนักเรียน การจัดเลี้ยง

อาหารและเครื่องดื่ม และการจัดนิทรรศการให้ความรู้จากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง โดยมีประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมทั้งสิ้น 1,132 คน ทั้งนี้ กิจกรรมดังกล่าวดำเนินการภายใต้มาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของจังหวัดเชียงใหม่อย่างเคร่งครัด

“โครงการเหมืองแร่ปลอดภัย ห่วงใยประชาชน สอดคล้องกับแนวนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมให้มีการยกระดับด้านสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณรอบสถานประกอบการเหมืองแร่ กระตุ้นให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในการอยู่ร่วมกันของสถานประกอบการเหมืองแร่กับชุมชน หากตรวจพบว่ามีความผิดปกติของร่างกาย ให้มีการเฝ้าระวังและติดตามสุขภาพของประชาชนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลการดำเนินงานที่ผ่านมาได้รับเสียงตอบรับที่ดีมาโดยตลอด และมีประชาชนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้นทุกปี” นรินทร์ กล่าว

อธิบดี กพร. เยี่ยมชมการทำเหมือง เหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์และบอลลเคลย์

ของบริษัท เอสซีซี ซีเมนต์ จำกัด ที่อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง

นิรันดร์ ยิ่งมทิศรานนท์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และคณะ พร้อมด้วยสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้เข้าเยี่ยมชมการทำเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์และบอลลเคลย์ ของบริษัท เอสซีซี ซีเมนต์ จำกัด ที่อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง โดยได้รับฟังประวัติความเป็นมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นช่วงฟื้นฟูพื้นที่ก่อนการปิดเหมือง รวมถึงโครงการภายใต้ CSV Model (Creating Shared Value Model) ซึ่งเป็นโมเดลที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สมดุลกันใน 3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน ได้แก่ สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

หลังจากนั้น ได้เยี่ยมชมกระบวนการล้างถ่านหินปนดิน ที่บริษัทฯ ชูตัวในช่วงเปิดการทำเหมืองเพื่อแยกถ่านหินออกจากดิน ซึ่งได้ถ่านหินเพียงร้อยละ 35 นับเป็นการใช้แร่ได้อย่างคุ้มค่า กระบวนการบดย่อยคัดขนาดดินบอลลเคลย์ซึ่งเป็นดินที่ได้จากการขุดทำเหมืองและเก็บกองไว้เช่นกัน และเยี่ยมชมพื้นที่ฟื้นฟูหลังการทำเหมือง และโครงการน้ำชุมเหมืองแก้ภัยแล้ง ซึ่งเป็นการพัฒนาแหล่งน้ำจากชุมเหมืองที่สิ้นสุดการทำเหมืองแล้วให้มีคุณภาพ

อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำผิวดินเพื่อนำไปช่วยแก้ไขปัญหามลพิษแล้งในชุมชน โดยมีโครงการนำร่อง ติดตั้งระบบสูบน้ำที่ใช้พลังงานจากเซลล์แสงอาทิตย์แบบลอยน้ำ (Floating Solar Cell) สูบน้ำจากชุมเหมืองสู่อุปเก็บน้ำของชุมชน เพื่อให้ชุมชนได้ใช้ประโยชน์ในการอุปโภคและทำการเกษตร ซึ่งชุมเหมืองมีความจุน้ำ 50 ล้านลูกบาศก์เมตร ปัจจุบันมีน้ำ 8 ล้านลูกบาศก์เมตร

ในโอกาสนี้ ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และตัวแทนชาวบ้านของหมู่ 7 และหมู่ 9 ซึ่งเป็นหมู่บ้านในพื้นที่รอบเหมือง ได้เข้าพบ นิรันดร์ และเล่าถึงประโยชน์ที่ชุมชนได้รับจากน้ำชุมเหมืองแม่ตานของบริษัทฯ โดยมีข้อเสนอแนะให้ทางบริษัทฯ เปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน โดยเฉพาะด้านการสร้างงานสร้างอาชีพให้มีรายได้ที่ยั่งยืน

ทั้งนี้ อธิบดี กพร. ได้มอบนโยบายให้บริษัทฯ ร่วมหารือกับชุมชนในการวางแผนการพัฒนาพื้นที่หลังการทำเหมือง ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เพื่อให้การช่วยเหลือสามารถตอบโจทย์และนำไปสู่ความยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

การประชุมคณะกรรมการแร่ ครั้งที่ 11/2564

อัญชลี ตระกูลดิษฐ์ ประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่ ได้มอบหมายให้ ทวี ทวีสุขเสถียร รองประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่ เป็นผู้แทนเข้าประชุมคณะกรรมการแร่ ครั้งที่ 11/2564 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2564 คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบคำขอต่ออายุประทานบัตร จำนวน 2 ราย รวม 5 แปลง ดังนี้

ลำดับ	เลขที่คำขอ	ชื่อผู้ขอ	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ชนิดแร่	มีอายุ/ปี
1	1/2562 (24016/15954) ซึ่งร่วมแผนผังโครงการเดียวกันกับ ประทานบัตรเลขที่ 33383/16180	นายนิรันดร์ เก่งธนทรัพย์	นาเมืองเพชร	สีเกา	ตรัง	หินอุตสาหกรรม ชนิดหินปูน เพื่อการก่อสร้าง	20
2	2/2554 (25528/14714) 1-3/2562 (26910-3/15365-7) ซึ่งร่วมแผนผังโครงการ เดียวกันกับประทานบัตร เลขที่ 32529-32/15809-12 26917/15804 และ 26920-23/15805-8 ของผู้ขอเอง	บริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด	ท้ายดง เขาเจ็ดยักษ์	วังโป่ง ทับคล้อ	เพชรบูรณ์ พิจิตร	ควอตซ์ ทองคำและเงิน	10

สรุปผลการอนุญาตสิทธิสำรวจและทำเหมืองแร่ จากการประชุมคณะกรรมการแร่ ครั้งที่ 1-11/2564 มีจำนวนทั้งสิ้น ดังนี้

ที่	การอนุญาต	1/64 (แปลง)	2/64 (แปลง)	3/64 (แปลง)	4/64 (แปลง)	5/64 (แปลง)	6/64 (แปลง)	7/64 (แปลง)	8/64 (แปลง)	9/64 (แปลง)	10/64 (แปลง)	11/64 (แปลง)	รวม
1	ประทานบัตร	5	4	1	2	1	0	3	6	12	9	0	43
2	ต่ออายุประทานบัตร	2	1	3	3	1	2	3	4	2	2	5	28
3	โอนประทานบัตร	3	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	5
4	อาชญาบัตรพิเศษ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม		10	6	4	5	2	2	7	10	14	11	5	76

การประชุมคณะกรรมการแร่จังหวัดสระบุรี ครั้งที่ 2/2564

อัญชลี ตระกูลดิษฐ์ ประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่ ได้มอบหมายให้ โกสุม อยู่คง ที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาการเหมืองแร่ เป็นผู้แทนเข้าประชุมคณะกรรมการแร่จังหวัดสระบุรี ครั้งที่ 2/2564 เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2564 คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ประเภทที่ 1 คำขอที่ 148/2558 ชนิดแร่ดินอุตสาหกรรมชนิดดินซีเมนต์ ของ นางทิพวรรณ โมราขาว ที่ตั้ง ตำบลพุดแค อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี เนื้อที่ 75 ไร่ 1 งาน 86 ตารางวา เป็นที่ดินมีเอกสารสิทธิ โฉนดที่ดิน จำนวน 2 แปลง เลขที่ 8006 และ 8007 อายุประทานบัตรระยะเวลา 21 ปี

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

กับบทบาทของสภาการเหมืองแร่

ในช่วงนี้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กำลังเปิดรับความคิดเห็นจากภาคส่วนต่างๆ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. 2526 เพื่อทำการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว พร้อมทั้งกำลังจะจัดการประชุมสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับให้ทั่วถึงยิ่งขึ้นในช่วงเดือนมีนาคม-สิงหาคม 2565 ที่จะถึงนี้ การดำเนินการดังกล่าวนี้เป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562

“

ในช่วงระยะเวลา 38 ปีที่ผ่านมา สภาการเมืองแร่ ได้มีบทบาทในการสนับสนุนการประกอบกิจการของ สมาชิกหลายด้าน อาทิ การขอยกเลิกเงินมูลค่ากันชน ต่อบุค การลดขั้นตอนในการขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าไม้ การขออนุญาตใช้ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร เพื่อการกำหนด การขออนุญาตซื้อ มีใช้ และครอบครองวัตถุระเบิด เป็นต้น

”

“การประเมินผลสัมฤทธิ์” พระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ให้คำจำกัดความไว้ว่า เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบว่าได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายนั้นมากน้อยเพียงใด คำนึงค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชนหรือไม่ หรือมีผลกระทบอื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือไม่ เพียงใด เพื่อให้มีการทบทวนความเหมาะสมและประเมินผลเกี่ยวกับกฎหมายที่ล้ำสมัย ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์หรือเป็นภาระต่อการประกอบอาชีพหรือการดำรงชีวิตของประชาชน เพื่อยกเลิกกฎหมายนั้นอย่างเป็นธรรม

วาระสารเมืองแร่ ฉบับนี้ จึงนำข้อมูลและความเป็นมาของพระราชบัญญัติสภาการเมืองแร่ พ.ศ. 2526 และพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 และบทบาทของสภาการเมืองแร่ต่อพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 มาให้ประกอบการพิจารณาให้ข้อคิดเห็นในการสัมมนาเกี่ยวกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติทั้ง 2 ที่จะเกิดขึ้นเร็ว ๆ นี้

อุตสาหกรรมเมืองแร่ได้เปลี่ยนแปลงปรับตัวมาโดยตลอดตามปัจจัยแวดล้อมที่เกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปโดยธรรมชาติของการ

ปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในช่วงนั้น ๆ ผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การขาดความตระหนักในผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและต่อชุมชนที่เกิดขึ้นในอดีต การมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นที่ส่งผลให้มีการขยายตัวของชุมชนเข้าใกล้พื้นที่เมืองแร่มากขึ้น ปัจจัยเหล่านี้ล้วนทำให้อุตสาหกรรมเมืองแร่ปรากฏภาพลักษณ์ในเชิงลบในสังคมปัจจุบัน แม้ว่าอุตสาหกรรมเมืองแร่จะมีคุณภาพการต่อการพัฒนาประเทศอย่างมากมาโดยตลอด จนมีคำขวัญที่ว่า **“แร่คือทรัพยากรป้อนเศรษฐกิจ จงช่วยกันผลิตเพื่อพัฒนาประเทศ”** (วิชาเศรษฐกิจ, 2515) จนปัจจุบันเข้าสู่ยุค **“เหมืองแร่คือสิ่งน่ารังเกียจ ที่จำเป็นต้องมี”** (พล.อ.สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์, 2560) อันนำมาสู่การตราพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ที่กำหนดให้การยื่นคำขอประทานบัตรทำได้เฉพาะใน **“เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง”** ที่รัฐกำหนดขึ้นมาเพื่อล้อมกรอบผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเมืองแร่ดังเช่นในปัจจุบันนี้

ที่มาของพระราชบัญญัติสภาการเมืองแร่ พ.ศ. 2526

ในยุคที่การทำเหมืองแร่ตื่บูกกำลังเฟื่องฟู แร่ตื่บูกเป็นสินค้าส่งออกในระดับต้น ๆ ของไทย ที่ทำรายได้ให้

ประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ผู้ประกอบการเหมืองแร่ได้รวมตัวกันจัดตั้งเป็นสมาคมหลายสมาคมด้วยกัน อาทิ สมาคมเหมืองแร่ไทย สมาคมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ สมาคมเหมืองแร่สยาม นานาชาติ สมาคมเหมืองแร่จังหวัดระนอง สมาคมเหมืองแร่จังหวัดนครราชสีมา และสมาคมพลูอไรท์ไทย การทำเหมืองเมื่อมีปัญหาหรือพบอุปสรรค กรมโลหกิจ (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นกรมทรัพยากรธรณี และแยกเป็นกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในปัจจุบัน) ก็พยายามเข้าช่วยแก้ปัญหา แต่การที่มีหลายสมาคมการแก้ปัญหาให้สมาคมหนึ่งกลับไปเป็นปัญหาให้อีกสมาคมหนึ่ง และยากต่อการประสานงานให้การดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2510 กรมโลหกิจจึงมีความคิดที่จะให้เมืองค์กรเพียงองค์กรเดียวที่จะเป็นตัวแทนของผู้ประกอบการเหมืองแร่ จึงได้เป็นฝ่ายริเริ่มชี้แจงผู้ประกอบการและช่วยยกร่างพระราชบัญญัติสภาการเมืองแร่ขึ้น แต่ด้วยเป็นเรื่องแนวคิดใหม่ หลายฝ่ายในรัฐบาลยังไม่เข้าใจ ต้องใช้เวลาหลายปีผ่านหลายรัฐบาลและสภานิติบัญญัติหลายสมัย ในที่สุดก็ได้มีประกาศพระราชบัญญัติสภาการเมืองแร่ พ.ศ. 2526 ออกมาใช้บังคับ สมาคมเหมืองแร่ทั้งหลายก็ได้หลอมรวมกันเป็นสภาการเหมืองแร่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนผู้ประกอบการ

การเหมืองแร่ ทำงานร่วมกับภาครัฐใน อันที่จะช่วยกันส่งเสริมและพัฒนาการ ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และธุรกิจเหมืองแร่

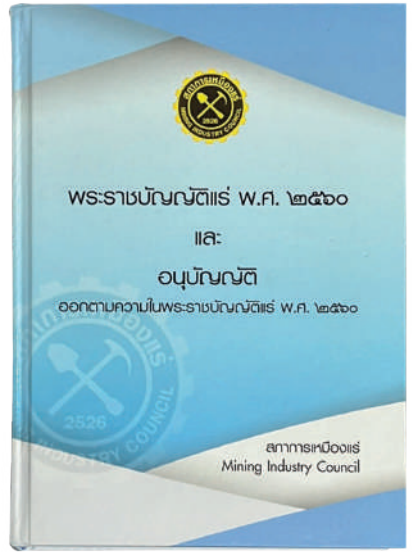
สภาการเหมืองแร่ เป็นองค์กร ในลักษณะองค์กรมหาชน ที่จัดตั้ง โดยพระราชบัญญัติอันเป็นการเฉพาะ ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม ประกอบด้วย สมาชิกสามัญซึ่งได้แก่ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ สมาชิกสมทบ ซึ่งได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ และ สมาชิกชั่วคราวซึ่งได้แก่ผู้ที่ประสงค์จะ ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่หรือ ธุรกิจเหมืองแร่ บริหารงานโดยคณะกรรมการ ซึ่งกำหนดให้มีจำนวนไม่เกิน 18 คน ประกอบด้วยสมาชิกสามัญ 12 คน และสมาชิกประเภทสมทบ 6 คน วาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี สลับกันหมดวาระครั้งละครึ่งหนึ่ง เพื่อให้การบริหารงานมีความต่อเนื่อง คณะกรรมการจะเลือกกรรมการคนหนึ่ง ซึ่งเป็นสมาชิกประเภทสามัญขึ้นเป็น ประธานกรรมการ และแต่งตั้งเลขาธิการ ทำหน้าที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการ และเป็นผู้แทนของสภาการเหมืองแร่ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก พร้อมทั้งกำกับดูแลกิจการภายใน สำนักงาน หน้าที่ของคณะกรรมการ คือการวางนโยบายและดำเนินงานของ สภาการเหมืองแร่ให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของสภาการเหมืองแร่ ดังนี้

(1) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบ อุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่ ภาคเอกชน ในการประสานนโยบาย และดำเนินงานระหว่างเอกชนกับรัฐ

(2) ส่งเสริมและพัฒนาการ ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และ ธุรกิจเหมืองแร่

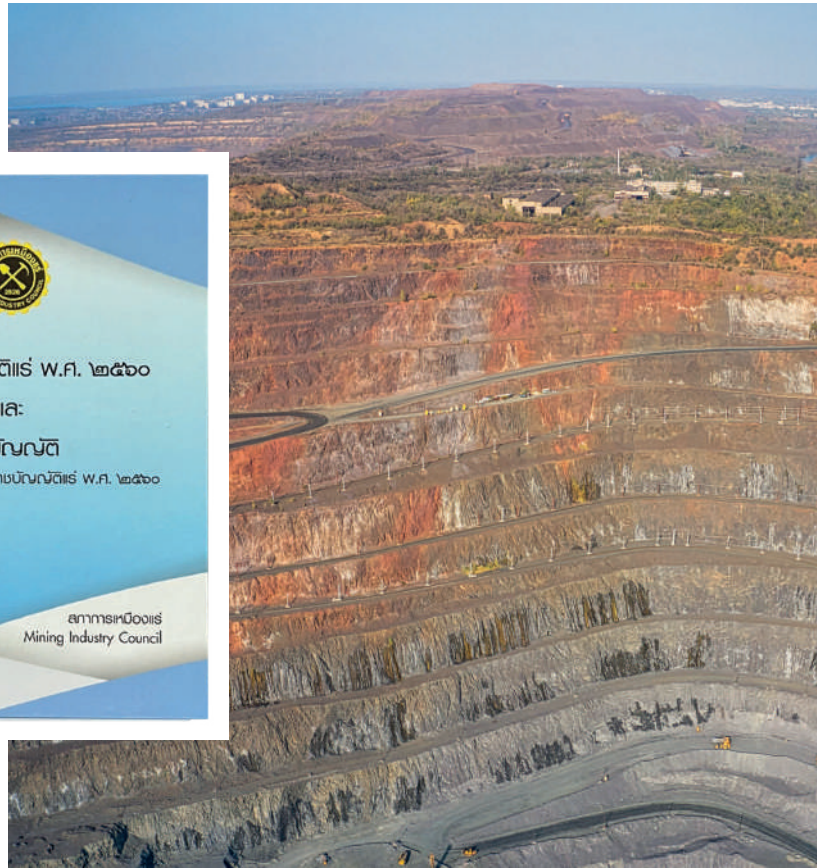
(3) ศึกษาและหาทางแก้ไขปัญหา เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่

(4) คุ้มครองและรักษาประโยชน์ ของสมาชิกในการประกอบอุตสาหกรรม เหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่

(5) ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและทดลองเกี่ยวกับอุตสาหกรรม เหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่ รวมทั้ง เผยแพร่ผลงานดังกล่าวให้สมาชิกทราบ พระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ กำหนดให้สภาการเหมืองแร่อาจมีรายได้ จากค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงสมาชิก ค่าบำรุงพิเศษ ทรัพย์สินที่มีผู้ยกให้ และ เงินรายได้อื่นๆ ปัจจุบันสภาการเหมืองแร่ เรียกเก็บค่าสมาชิกในอัตรา 5,000 บาท/ปี สำหรับสมาชิกสามัญและสมาชิก สมทบ และ 2,000 บาท/ปี สำหรับ สมาชิกชั่วคราว อัตรานี้ใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 โดยไม่มีการปรับขึ้น นอกจากนี้ ก็มีรายได้จากค่าตอบแทนในการดูแล ตลาดแร่ดิบให้แก่นักส่งออกในอัตรา 0.50 บาท/ตัน ส่วนค่าบำรุงพิเศษ สภาการเหมืองแร่ไม่มีนโยบายที่จะเรียกเก็บ ด้วยตระหนักดีถึงความยากลำบากใน การประกอบอาชีพในอุตสาหกรรม เหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่

ผู้ได้รับเลือกจากสมาชิกให้เข้ามา ทำหน้าที่เป็นกรรมการเป็นผู้อำนาจ

ทำงานไม่ได้รับค่าตอบแทนอื่นใด นอกจากเบี้ยประชุมครั้งละ 1,000 บาท และไม่สามารถเบิกค่าเดินทางได้

ในช่วงระยะเวลา 38 ปีที่ผ่านมา สภาการเหมืองแร่ได้มีบทบาทในการ สนับสนุนการประกอบกิจการของสมาชิก หลายด้าน อาทิ การขอยกเลิกเงิน มูลภัณฑ์กันชนตึก การลดขั้นตอน ในการขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าไม้ การขออนุญาตใช้ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อ การเกษตรเพื่อการทำเหมือง การขออนุญาตซื้อ มีใช้ และครอบครองวัตถุ ระเบิด การแก้ปัญหาตลาดและการ ส่งออกแร่ดิบ การแก้ปัญหาการ ขนส่งแร่ การเร่งรัดผลักดันการอนุญาต ประทานบัตร การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ ตระหนักและใส่ใจในการดูแลและ รักษาสิ่งแวดล้อมและดูแลสร้างสัมพันธ ์กับชุมชน การเจรจากับกรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่ในการผ่อนผัน การเรียกเก็บผลประโยชน์พิเศษ เพื่อประโยชน์แก่รัฐในการอนุญาต ประทานบัตรให้มีระยะเวลาปลอดการ

ชำระในระยะแรกและส่วนที่เหลือให้ผ่อนชำระได้ เป็นต้น

ในด้านบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติแร่ฯ ในปี พ.ศ. 2547 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้มีการจัดทำร่างแก้ไขพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 สภาการเหมืองแร่ได้ให้ความเห็นทั่วทั้งในบางประเด็นที่ร่างฯ ดังกล่าวไม่ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบกิจการเหมืองแร่และธุรกิจแร่ เช่น ประเด็นที่กำหนดให้ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรเสนอให้ผลประโยชน์แก่รัฐในกรณีที่ได้รับประทานบัตรด้วยก็ได้ ประเด็นการกำหนดอัตราเงินบำรุงที่จะเรียกเก็บจากผู้ประกอบกิจการไว้ไม่เกินร้อยละ 10 ของค่าภาคหลวงแร่เพื่อนำไปใช้จ่ายในการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผลกระทบอันเกิดจากการทำเหมืองแร่และบำรุงท้องถิ่น ประเด็นที่มีการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตในอัตราที่สูงมากเกินไป ประเด็นที่มีการกำหนดให้มีการอนุญาตในเรื่องต่างๆ มากมาย ทำให้ขั้นตอน

ในการขออนุญาตประทานบัตรไม่ลดลง ประเด็นบทบัญญัติที่มีการกำหนดโทษที่รุนแรงเกินเหตุ และเสนอให้คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติแร่ควรมีภาคเอกชนซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ประกอบกิจการร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการแร่ร่วมกัน

แต่ในกรณีการตราพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 เกิดขึ้นในช่วงที่ประเทศไทยขาดความเป็นประชาธิปไตยไปชั่วขณะ ไม่มีผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนอยู่ในสภานิติบัญญัติ ประกอบกับกระแสอนุรักษ์กำลังแรง มีการต่อต้านการทำเหมืองแร่ขนาดใหญ่รายหนึ่ง ซึ่งถูกกล่าวหาว่าก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างผลกระทบต่อชุมชน ร่างฯ เดิมของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงแทบไม่เหลือเค้าโครง และเสี่ยงที่จะถูกจากสภาการเหมืองแร่ได้รับการตอบรับเพียงน้อยนิด

ที่มาของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

การตราพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ขึ้นมาใช้แทนพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 มีที่มาจากการที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติแร่ฉบับใหม่ เสนอให้คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่อง เสนอคณะรัฐมนตรีในปี พ.ศ. 2548 ในที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองฯ เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2548 ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เสนอความเห็นว่าการพิจารณาในการบริหารจัดการ การกำหนดนโยบาย การควบคุม การกำกับดูแล และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรนั้นมี 2 หน่วยงานหลักรับผิดชอบคือ กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม การเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

มีความเกี่ยวข้องกัน ต้องทำงานร่วมกัน เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรแร่อย่างมีประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุด ที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองฯ จึงมีมติเห็นชอบตามที่ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ โดยให้กระทรวงอุตสาหกรรมนำร่างพระราชบัญญัติแร่กลับไปทบทวนใหม่

ในการทบทวนร่างพระราชบัญญัติแร่ดังกล่าว คณะทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างฯ และได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งในเดือนพฤษภาคม 2549 ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบในหลักการและส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจร่าง ในขณะที่ร่าง พ.ร.บ.แร่ ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการกฤษฎีกา องค์กรทางด้านสิ่งแวดล้อมได้ร้องเรียนว่าร่าง พ.ร.บ.แร่ ดังกล่าวเอื้อประโยชน์ต่อผู้ลงทุนมากเกินไป ประกอบกับที่ประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่าร่าง พ.ร.บ.แร่ ดังกล่าวยังขาดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ เห็นสมควรให้กระทรวงอุตสาหกรรมถอนร่างกฎหมายกลับไปทบทวนใหม่

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ทำการแก้ไขปรับปรุง และได้เสนอร่าง พ.ร.บ.แร่ ฉบับใหม่ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อ 2 ตุลาคม 2557 ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการ พร้อมทั้งให้ความเห็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ที่อาจมีผลกระทบต่อแหล่งต้นน้ำและแหล่งน้ำใต้ดิน กับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เป็นแหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซึมซับ เพื่อรักษาระบบนิเวศและความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งน้ำธรรมชาติ และให้ความเห็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม สำนักงานคณะ

กรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานศาลยุติธรรม เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมในการออกใบอาชญาบัตรและประทานบัตรควรกำหนดให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นทั้งจำนวน การดำเนินการศึกษาถึงความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจของการทำเหมืองแร่แต่ละประเภท เพื่อเป็นแนวทางในการออกประกาศกฎกระทรวงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ของการทำเหมืองแร่ประเภทต่างๆ การกำหนดนโยบายที่ชัดเจนให้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้น 1 เอ เป็นพื้นที่ห้ามมิให้ใช้ประโยชน์ในการทำเหมืองแร่ การผลักดันให้เกิดการพัฒนาเหมืองแร่สีเขียวอย่างเป็นรูปธรรม โดยสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติ รวมถึงสนับสนุนให้ภาคเอกชนนำแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมและหลักการของผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายมาใช้ในการประกอบธุรกิจ เป็นต้น ไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งร่างพระราชบัญญัติฯ ให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ต่อมากระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เสนอร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่ ซึ่งเป็นองค์กรที่กำหนดนโยบายหลักในการบริหารจัดการแร่ของประเทศในภาพรวมให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปหารือร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานกฤษฎีกา และได้ออกเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ พ.ศ. 2549 เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2559 ซึ่งคณะกรรมการฯ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นรองประธานกรรมการ คนที่ 2 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ คนที่ 3 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ คนที่ 4 และ

ผู้แทนหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่ และผู้แทนองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยให้อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี เป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม

และคณะรัฐมนตรีเห็นชอบโดยให้เพิ่มบทบัญญัติคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการทรัพยากรแร่แห่งชาติไว้ในร่างพระราชบัญญัติแร่ และเสนอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นการเร่งด่วน

ในการพิจารณาร่าง พ.ร.บ.แร่ โดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หลังจากสภาฯ รับหลักการแล้วได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เนื่องจากพระราชบัญญัติแร่ฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ในเชิงลบในลักษณะไม่เห็นด้วยจากหลายภาคส่วน ทั้งคณะกรรมการวิสามัญได้รับเรื่องร้องเรียนพร้อมกับข้อเสนอแนะจากองค์กรต่างๆ อาทิ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

“ การตราพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 มีพื้นฐานมาจากทัศนคติที่มองอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในภาพลบและขาดความเข้าใจในธุรกิจเหมืองแร่ จึงได้ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ของประเทศเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้การอนุญาตประทานบัตรทำเหมืองแร่ สามารถทำได้เฉพาะในพื้นที่ที่แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่กำหนดให้เป็น “เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง” ตามมาตรา 17 และมาตรา 19 เท่านั้น ”

แห่งชาติ องค์กรพิทักษ์ชุมชน กลุ่มประชาสังคมปฏิรูปทรัพยากรแร่ทองคำ กลุ่มเครือข่ายฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มองค์กรโลกสีเขียว รวมทั้งอาจารย์มหาวิทยาลัยและนักวิชาการอิสระ คณะกรรมาธิการวิสามัญจึงได้เชิญผู้แทนจากองค์กรดังกล่าวเป็นที่ปรึกษากิตติมศักดิ์และผู้สังเกตการณ์ และเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และแสดงความคิดเห็น

แม้ว่าประธานสภาการเหมืองแร่ อดีตประธานสภาการเหมืองแร่ และอดีตเลขาธิการสภาการเหมืองแร่ จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ และกรรมการและเลขาธิการสภาการเหมืองแร่ จะได้มีโอกาสเข้าชี้แจงให้ข้อมูลต่อคณะกรรมาธิการวิสามัญ แต่น้ำหนักเสียงดูเหมือนจะไม่มีผลต่อการตัดสินใจของคณะกรรมาธิการวิสามัญ ในที่สุดร่างพระราชบัญญัติแร่ที่ผ่านการแปรญัตติของคณะกรรมาธิการวิสามัญ ก็เหลือเค้าโครงร่างเดิมของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ไม่ถึงร้อยละ 25

ข้อเสนอแนะของสภาการเหมืองแร่ ที่เสนอต่อคณะกรรมาธิการวิสามัญ

ด้วยเห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาของผู้ประกอบการที่ต้องเผชิญกับการรอคอยการอนุญาตอาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่และประทานบัตร ต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ข้อเสนอดังกล่าวได้รับตอบรับด้วยการบัญญัติไว้ในมาตรา 43 มาตรา 47 และมาตรา 53 ของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ฉบับนี้ ซึ่งได้แก่ การเปลี่ยนผู้มีอำนาจอนุญาตอาชญาบัตรและประทานบัตรจาก “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม” ในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 เป็น “อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” ในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ฉบับนี้ และต่อมาก็ได้มีประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พ.ศ. 2561 ตามมา ซึ่งก็ช่วยแก้ปัญหาในเรื่องนี้ให้ผู้ประกอบการได้ในระดับหนึ่ง

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ส่วนที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่

ดังที่กล่าวข้างต้นว่า การตราพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 มีพื้นฐาน

มาจากทัศนคติที่มองอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในภาพลบและขาดความเข้าใจในธุรกิจเหมืองแร่ จึงได้ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ของประเทศเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้การอนุญาตประทานบัตรทำเหมืองแร่สามารถทำได้เฉพาะในพื้นที่ที่แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่กำหนดให้เป็น “เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง” ตามมาตรา 17 และมาตรา 19 เท่านั้น ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ก็ได้เล็งเห็นและให้ข้อสังเกต (เรื่องเสร็จที่ 1352/2560-ตุลาคม 2560) เกี่ยวกับประเด็นนี้ไว้ดังนี้

“การที่มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 กำหนดว่าแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่อย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลการสำรวจทรัพยากรแร่ แหล่งแร่สำรอง การจำแนกเขตพื้นที่ศักยภาพแร่ พื้นที่หรือชนิดแร่ที่สมควรสงวนหวงห้ามหรืออนุรักษ์ไว้ และพื้นที่ที่มีแหล่งแร่อุดมสมบูรณ์และมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงที่จะกำหนดให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง เป็นบทบัญญัติที่อาจเป็นอุปสรรคจนไม่สามารถทำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ได้ เพราะข้อมูลเหล่านั้นเป็นข้อมูลที่ต้องใช้เวลาในการสำรวจ และในทางปฏิบัติการสำรวจของกรมทรัพยากรธรณีไม่อาจยืนยันได้ว่าพื้นที่ใดมีแหล่งแร่อุดมสมบูรณ์และมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงที่จะสามารถกำหนดให้เป็นพื้นที่เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง และแม้จะใช้ข้อมูลเพียงเท่าที่กรมทรัพยากรธรณีมีอยู่ มาจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ของทั้งประเทศได้ ก็อาจต้องใช้เวลาหลายปีจึงจะสามารถทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่จะสำรวจจนพบว่าพื้นที่ใดเป็นพื้นที่ที่มีแหล่งแร่อุดมสมบูรณ์และมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง น่าจะอยู่นอกเหนือขีดความสามารถของกรมทรัพยากรธรณี เพราะต้องลงทุนสูงมาก บทบัญญัติของมาตรา 17 และมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 จึงน่าจะ

ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ประกอบกับบทเฉพาะกาลบังคับให้ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ในทันที ซึ่งมีผลให้การยื่นคำขอ และการพิจารณาคำขอต่างๆ จะไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ จึงเป็นการสมควรที่กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องรีบดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้สามารถปฏิบัติได้โดยเร็วต่อไป”

ประเด็นปัญหา

มาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ซึ่งกำหนดให้การอนุญาตประทานบัตรให้พิจารณาอนุญาตได้เฉพาะในพื้นที่ที่แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่กำหนดให้เป็น “เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง” ตามมาตรา 17 นั้น เป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ของประเทศ เพราะภาครัฐเองก็มีขีดความสามารถจำกัดทั้งในด้านกำลังคนและด้านงบประมาณในการที่จะดำเนินการสำรวจจนพบแหล่งแร่แหล่งใหม่ๆ จนถึงขั้นสามารถประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจของโครงการทำเหมืองในแต่ละแหล่งได้ และภาครัฐย่อมไม่สามารถดำเนินการจนสามารถกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองให้ทั่วทั้งประเทศได้ในระยะเวลาอันจำกัด การจะปล่อยให้ภาคเอกชนลงทุนสำรวจหาแหล่งแร่ด้วยตนเองไปก่อน จนถึงขั้นพิสูจน์ทราบว่ามีแหล่งแร่นั้นมีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงและมีความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจที่จะดำเนินการทำเหมืองได้ แล้วค่อยนำมาเสนอให้ภาครัฐพิจารณาว่าควรได้รับการกำหนดให้เป็นแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองหรือไม่ โดยไม่มีหลักประกันว่าแหล่งแร่ที่จะลงทุนสำรวจจนพบนั้นจะได้รับการกำหนดให้เป็น “เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง” หรือไม่นั้น จะไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการลงทุนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่และเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ของประเทศ

“

บทบาทของสภาการเหมืองแร่ในคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการต่างๆ ข้างต้น ช่วยให้ผู้ประกอบการได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ให้ข้อมูลและทักท้วงในประเด็นที่ตัวแทนของภาครัฐอาจมองไม่เห็นในมุมมองของผู้ประกอบการ

”

การทำเหมืองจะถูกจำกัดอยู่แต่เฉพาะแร่ประเภทที่ไม่ต้องลงทุนในการสำรวจสูง ซึ่งเป็นแร่ที่มีราคาต่ำ อาทิ หินปูนและหินบะซอลต์เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมเคมี หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ และแร่ที่ใช้ในอุตสาหกรรมเซรามิกส์ เท่านั้น ส่วนการลงทุนสำรวจและพัฒนาแหล่งแร่โลหะพื้นฐานซึ่งมีความจำเป็นต่ออุตสาหกรรมและการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งจะต้องลงทุนสำรวจในระดับ 50-100 ล้านบาทขึ้นไป จะไม่เกิดขึ้นโดยสิ้นเชิง

บทบาทของสภาการเหมืองแร่ภายใต้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

(1) ประธานสภาการเหมืองแร่ทำหน้าที่เป็นกรรมการในคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ

(2) ประธานสภาการเหมืองแร่ทำหน้าที่เป็นกรรมการในคณะกรรมการแร่ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

(3) ผู้แทนสภาการเหมืองแร่ทำหน้าที่เป็นกรรมการในคณะกรรมการแร่จังหวัด

(4) ผู้แทนสภาการเหมืองแร่ทำหน้าที่เป็นอนุกรรมการในคณะกรรมการต่างๆ ภายใต้คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ ซึ่งได้แก่

■ คณะอนุกรรมการการกำหนดหลักเกณฑ์การจำแนกทรัพยากรแร่

และการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง

■ อนุกรรมการด้านการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่

■ คณะอนุกรรมการเสริมสร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

■ คณะอนุกรรมการการกำหนดแนวทางและมาตรการการบริหารจัดการหินอุตสาหกรรม

■ คณะอนุกรรมการด้านกิจการเหมืองแร่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีธรรมาภิบาล

นอกจากนี้ผู้แทนสภาการเหมืองแร่ยังทำหน้าที่เป็นคณะทำงานจัดทำอนุบัญญัติออกตามความในกฎหมายว่าด้วยแร่

บทบาทของสภาการเหมืองแร่ในคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการต่างๆ ข้างต้น ช่วยให้ผู้ประกอบการได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ให้ข้อมูลและทักท้วงในประเด็นที่ตัวแทนของภาครัฐอาจมองไม่เห็นในมุมมองของผู้ประกอบการ

สภาการเหมืองแร่ยังมุ่งหวังที่จะได้มีโอกาสในการเสนอสภาบัญญัติแห่งชาติ ให้ทำการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 เพื่อปลดล็อกพันธนาการ “เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง” ตามมาตรา 17 และมาตรา 19 อันเป็นอุปสรรคของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้หมดไป

▲ **ประสิทธิ์ ทวนคำ** กรรมการฝ่ายบริหารงาน บริษัท ตรัง ยูซี จำกัด

บริษัท ตรัง ยูซี จำกัด ควาร์รางวัล
Green Mining Award 8 ปีต่อเนื่อง

**“เมื่อเหมืองพัฒนา ชุมชนก็ต้องพัฒนา
การพัฒนาก็ควบคู่กัน ดูแลซึ่งกันและกัน”**

บริษัท ตรัง ยูซี จำกัด โรงโม่หินที่คว่ำหวอดในวงการหินเพื่อการก่อสร้างและแร่โดโลไมต์มากกว่า 30 ปี นอกจากจะผลิตสินค้าให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของลูกค้าแล้ว บริษัทฯ ยังตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยเหตุนี้ บริษัท ตรัง ยูซี จำกัด จึงได้รับการรับรองมาตรฐานรางวัลต่างๆ ในหลายด้าน เช่น รางวัลสถานประกอบการขั้นดี รางวัลโรงโม่ เหมืองหินติดดาว รางวัลธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้รับรางวัล Green Mining Award 8 ปีติดต่อกัน เริ่มตั้งแต่รางวัล Green Mining Award ประจำปี 2554, 2555, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563 และล่าสุดปี 2564 แสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่สิ่งแวดล้อม และความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง

วาระสารเหมืองแร่ฉบับนี้ จึงได้สัมภาษณ์ผู้บริหารของบริษัท ตรัง ยูซี จำกัด เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจเหมืองแร่ที่ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม จนสามารถคว้ารางวัล Green Mining Award อย่างต่อเนื่องถึง 8 ปี ด้วยกัน

ก่อนอื่นขอทราบประวัติความเป็นมาของบริษัทฯ

บริษัท ตรัง ยูซี จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2533 เพื่อดำเนินธุรกิจผลิตหินเพื่อการก่อสร้างและแร่โดโลไมต์ โดยโรงโม่ตั้งอยู่เลขที่ 115 หมู่ที่ 5 ต.โคกสะบ้า อ.นาโยง จ.ตรัง มี **ประสิทธิ์ ทวนคำ กรรมการฝ่ายบริหารงาน** เป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมชวีสัยทัศน์ของบริษัทฯ “มุ่งมั่นสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ สร้างงาน สร้างชุมชน พัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม”

ตลอดระยะเวลา 32 ปีที่บริษัทฯ ได้ดำเนินธุรกิจ บริษัทฯ ได้มุ่งมั่นและให้ความสำคัญในการเพิ่มพื้นที่สีเขียว การดูแลสิ่งแวดล้อมมาอย่างต่อเนื่อง ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงานที่กำกับดูแลอย่างเคร่งครัด ส่งเสริมการปลูกจิตสำนึกให้พนักงานรักองค์กรและเป็นส่วนหนึ่งเสมือนครอบครัวเดียวกัน จัดโครงการต่างๆ ในการสร้างสาธารณประโยชน์โดยรอบชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

บริษัทฯ ดำเนินงานด้วยความโปร่งใส เนื่องจากให้ความสำคัญกับธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม (Environmental Good Governance) ธรรมาภิบาลธุรกิจ (Good Governance Standards) และ ความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibilities : CSR) โดยเน้นการปฏิบัติและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยู่อร่ามกันกับชุมชนอย่างยั่งยืน

ประเภทของธุรกิจที่ทำ

เราเป็นบริษัทผู้ผลิตหินเพื่อ งานก่อสร้างและแร่โดโลไมต์ สินค้าโดยส่วนใหญ่ของบริษัทฯ คือหินเพื่อ งานก่อสร้าง ตามขนาดที่ลูกค้าต้องการ เช่น ขนาด 1/2, 3/4, 3/8 นิ้ว หินคลุก และหินฟูน เพื่อใช้ในงานก่อสร้าง ซึ่งให้บริการกับลูกค้ากลุ่มผู้รับเหมาก่อสร้าง งานก่อสร้างถนน งานคอนกรีต และงานก่อสร้างอื่นๆ เราผลิตสินค้าเพื่อ

“ เราไม่สามารถย้ายเหมืองออกจากชุมชนและไม่สามารถมาย้ายชุมชนออกไปจากเหมือง เมื่อชุมชนให้โอกาสเหมืองได้ดำเนินธุรกิจภายในชุมชนแล้ว เหมืองเองก็ต้องใช้โอกาสนี้แสดงให้เห็นว่า เมื่อเหมืองพัฒนาชุมชนก็ต้องพัฒนา การพัฒนาที่ควบคู่กัน การดูแลซึ่งกันและกัน ”

ตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่ต้องใช้หินในปริมาณมากและต่อเนื่อง เพื่อให้งานของลูกค้าเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด

ขณะเดียวกันบริษัทฯ ยังผลิตและจำหน่ายแร่โดโลไมต์เพื่อใช้สำหรับพืชสวนพืชไร่ และบ่อกึ่ง ซึ่งมีประโยชน์ต่อดินและน้ำ โดยเพิ่มค่าออกซิเจนในน้ำให้สูงขึ้น ทำให้น้ำเขียวใส ลดการเกิดน้ำเน่าในบ่อกึ่ง และยังช่วยในการปรับสภาพดินให้มีความอุดมสมบูรณ์ ช่วยให้พืชสามารถดูดซึมน้ำได้ดีขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มชาวสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน และบ่อเลี้ยงกุ้ง

เหตุผลสำคัญในการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการเหมืองแร่สีเขียว

เมื่อภาครัฐได้จัดให้มีโครงการเหมืองแร่สีเขียว โดยมุ่งให้เกิดเหมืองแร่ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างมาตรฐานใหม่ของผู้ประกอบการเหมืองแร่ให้เป็นที่ยอมรับในระดับชุมชนและสังคมโดยรวม เราจึงเห็นโอกาสในการยกระดับและสร้างมาตรฐานให้บริษัทเป็นที่ยอมรับ โดยมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เป็นเสมือนพี่เลี้ยง ที่คอยให้คำแนะนำและนำเสนอแนวคิดใหม่ที่เป็นรูปธรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

ตลอดระยะเวลาดำเนินธุรกิจของบริษัทฯ ได้ให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1 ดำเนินการป้องกันและแก้ไขผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง
- 2 การดำเนินงานกิจกรรม 5ส
- 3 การดูแลความปลอดภัยและสุขภาพของประชาชนรอบพื้นที่เหมืองแร่
- 4 เพิ่มพื้นที่สีเขียวตามแผนฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5 การปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส สามารถที่จะตรวจสอบได้

ตลอดจนการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด เพียงแต่ขาดความพร้อมในการเรียบเรียงเป็นเอกสารให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการโครงการดังกล่าว จนกระทั่งในช่วงปลายปี พ.ศ. 2552 **สุดหทัย ทวนดำ** ได้กลับมาช่วยงานที่บริษัทฯ และได้ทำหน้าที่เป็นผู้เรียบเรียงเอกสารและประสานงาน จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่บริษัทฯ ได้เข้าร่วมโครงการมาตลอดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 ซึ่งเป็นโครงการที่ต้องประเมินตนเองเพื่อพัฒนาในเรื่องสิ่งแวดล้อมอยู่ตลอดเวลา เสมือนกระจกที่คอยสะท้อนให้บริษัทฯ เห็นภาพกิจกรรมต่างๆ ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงขอขอบคุณกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรมที่จัดและส่งเสริมโครงการนี้ด้วยดีตลอดมา

การจัดการธุรกิจของตรังยูชี ก่อนและหลังจากที่ได้รับรางวัล Green Mining Award

ก่อนหน้าที่จะเข้าร่วมโครงการและได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียว เราว่าเรา “อยาก” ทำอะไรเพื่อชุมชน เช่น เราอยากจะทำบริจาคอุปกรณ์กีฬาให้โรงเรียน เราอยากจะทำห้องน้ำให้กับทางวัด โดยที่ความเป็นจริง ผู้รับมีความจำเป็นด้านอื่นมากกว่า เช่น โรงเรียนอยากได้ทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่ขาดแคลน วัดอยากได้พัดลมเพื่อใช้ในศาลาแทนของเดิมที่ชำรุด เป็นต้น

การมีส่วนร่วมของชุมชนและการรับฟังความคิดเห็นของชุมชน คือหนึ่งในตัวชี้วัดสำคัญของผู้ที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียว เราเริ่มเปิดรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนมากขึ้น และเปลี่ยนจากสิ่งที่เรา “อยากจะทำ” ไปเป็นสิ่งที่ชุมชนของเรา “อยากจะเป็น” ชุมชนของเราอยากจะทำอะไรก็ได้ที่ขาดแคลนได้ มีโอกาสเพิ่มขึ้น ชุมชนของเราอยากมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการเหล่านี้ถูกเปลี่ยนจากความต้องการของเรา ไปเป็นความต้องการของชุมชน ผ่านกระบวนการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้นำชุมชน โรงเรียน วัด และโรงพยาบาลชุมชน เป็นต้น

ตลอดระยะเวลากว่า 32 ปี การดำเนินการด้านต่างๆ ของบริษัทฯ เราดำเนินการอย่าง “จริงจัง จริงใจ ต่อเนื่อง

▲ **สุดททัย นวนคำ**
ผู้บริหาร บริษัท ครั่ง ยูซี จำกัด

เพื่อความยั่งยืน เราใส่ใจในทุกๆ มิติ ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมคุณภาพสินค้า การมีธรรมาภิบาลในการดูแลสิ่งแวดล้อม และธรรมาภิบาลธุรกิจ การใส่ใจพนักงาน รวมถึงการดูแลชุมชนรอบเหมือง

นโยบายในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมถูกกำหนดอย่างชัดเจน มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ตรวจสอบและติดตามมาตรการสิ่งแวดล้อมอย่างใกล้ชิดปีละ 2 ครั้ง และการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเราได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน มีการจัดตั้งคณะเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมในการดูแลและพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะ เพื่อประชุมวางแผนเพื่อเตรียมงานในด้านต่างๆ ตามตารางแผนงานที่กำหนดในแต่ละปี เช่น แผนการปลูกต้นไม้ประจำปี ในพื้นที่โครงการ-นอกโครงการ การจัดหาและเตรียมดินกล้าไม้ การร่วมกิจกรรมกับองค์กรอื่นๆ เช่น การสร้างฝายชะลอน้ำ โครงการปล่อยปลาในแหล่งน้ำธรรมชาติ การปลูกไม้ยืนต้นที่สามารถนำมาทำอาหารได้ภายในชุมชน โครงการร่วมจิตคืนชีวิตมหาสมุทรตรัง โครงการเหมืองเพื่อการดูงานของหน่วยงานต่างๆ และการฝึกงานของนักศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

เรามีมาตรการติดตามและเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งตรวจวัดโดยผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับอนุญาต การตรวจวัด

คุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งด้านเสียง ฝุ่นละออง แรงสั่นสะเทือน คุณภาพน้ำ และเงื่อนไขตามมาตรการ EIA (Environmental Impact Assessment) โดยรายงานให้หน่วยงานที่กำกับดูแลทราบอย่างสม่ำเสมอ ตลอดระยะเวลาดำเนินงานคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ในทุกๆ ด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานที่หน่วยงานกำกับดูแลกำหนด

นอกจากนี้เรายังมีการจัดตั้งคณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่างๆ เช่น ผู้นำชุมชน เจ้าอาวาสวัดใกล้เคียง นายอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ นายก อบต. ส.อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อสม. เป็นต้น เพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชน ดูแลสิ่งแวดล้อม และเฝ้าระวังสุขภาพชุมชนใกล้เคียง โครงการที่คณะกรรมการฯ ร่วมกันจัดขึ้น เช่น ตรวจสุขภาพและเอกซเรย์ปอดประชาชนรอบพื้นที่เหมืองแร่ โครงการมอบแว่นสายตาให้ชุมชน มอบทุนการศึกษาให้บุตรหลานพนักงานและชุมชน การสนับสนุนการสร้างถนนให้ชุมชน เป็นต้น

“เรายังคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และมีกิจกรรมต่างๆ เช่น โครงการคัดแยกขยะ-รีไซเคิล การลดการใช้ถุงพลาสติกโดยการใช้ถุงผ้า การดัดแปลงสิ่งที่เหลือใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นต้น สำหรับด้านการผลิตรายได้ใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยให้เหมาะสมเพื่อประหยัดพลังงาน ทั้งน้ำมัน ไฟฟ้า เพื่อใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด”

การทำเหมืองบางส่วนได้รับประทานบัตรในพื้นที่โนนด ซึ่งต้องทำเหมืองต่ำกว่าระดับพื้นดิน ทำให้เกิดแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับโครงการและชุมชน จึงเกิด **‘โครงการน้ำ 3 มิติ เหมืองแร่เพื่อชุมชน’** (ความมั่นคงทางด้านทรัพยากรน้ำ) ซึ่งประกอบด้วย **มิติที่ 1** น้ำดื่มฟรีเพื่อพนักงานและชุมชน ซึ่งดำเนินการมากกว่า 15 ปี **มิติที่ 2** น้ำใช้สำหรับใช้ในการดูแลสิ่งแวดล้อมของโครงการและส่งเข้าระบบประปาของหมู่บ้านในช่วงฤดูแล้งที่ชุมชนขาดน้ำ และ**มิติที่ 3** น้ำเพื่อการเกษตร โดยดันน้ำเข้าระบบคลองน้ำให้กับชุมชนใกล้เคียงในช่วงฤดูแล้งเพื่อทำการเกษตรและเลี้ยงสัตว์ หรือตามช่วงเวลาอื่นๆ เมื่อชุมชนต้องการ ทั้งนี้สิ่งที่ส่งให้ชุมชนได้ผ่านการรับรองคุณภาพเป็นที่เรียบร้อยแล้วว่าได้มีสิ่งตกค้างใดๆ ที่เป็นอันตราย

การที่ได้รับรางวัล Green Mining Award ช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์และส่งผลต่อการเติบโตของธุรกิจอย่างไรบ้าง

จากการที่เราได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิภายใต้โครงการเหมืองแร่สีเขียวจนนำไปสู่การได้รับรางวัล Green Mining Award ประจำปี 2554, 2555, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563 และปี 2564 ส่งผลต่อบริษัท ดังนี้

1 ด้านชุมชน บริษัทฯ สามารถสื่อสารไปยังชุมชนและชุมชนสามารถสื่อสารกลับมายังบริษัทฯ ได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม เช่น เมื่อครั้งบริษัทฯ จัดงานปลูกต้นไม้รอบเหมืองงานตรวจสุขภาพชุมชนโดยรอบ และกิจกรรมอื่นๆ ภายในบริษัทฯ ผู้นำชุมชน ชุมชนต่างๆ โรงเรียนและชาวบ้าน ต่างเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น จากเดิมเป็นเพียงแค่ผู้เข้าร่วมงานภายหลังภาคส่วนดังกล่าวได้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น เช่น ชุมชนต่างๆ จัดให้มีการแสดงในช่วงวันงาน โรงเรียนนำนักเรียนมาแสดงความสามารถ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสารที่บริษัทได้สื่อสารออกไปยังชุมชนรอบข้าง ชุมชนเองก็เปิดรับและสื่อสารกลับมาว่าเขาพร้อมที่จะมีส่วนร่วมยิ่งๆ ขึ้นไปจากเมื่อก่อน

2 ด้านพนักงาน พนักงานร้อยละ 90 ของบริษัทฯ เป็นคนในพื้นที่จังหวัดตรัง บริษัทฯ ไม่เคยจ้างแรงงานต่างชาติเข้ามาทำงานในบริษัทฯ ตลอดระยะเวลาที่เปิดดำเนินธุรกิจมา เรามีพนักงานพ่อและลูก พนักงานที่เป็นพี่และน้อง สิ่งเหล่านี้จะทำให้เพียงพอที่จะทำให้เห็นว่า บริษัทฯ มีความปลอดภัยและมีความรับผิดชอบต่อสวัสดิภาพแรงงาน

3 ด้านลูกค้า ภายใต้มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว เมื่อบริษัทฯ ปฏิบัติต่อพนักงานอย่างเป็นธรรม ชุมชนรอบข้างเปิดโอกาสและยอมรับให้บริษัทฯ สามารถดำเนินธุรกิจ

การส่งมอบสินค้าที่มีคุณภาพและทันเวลาที่ลูกค้าต้องการ จึงไม่ใช่อุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ เมื่อเรามีมาตรฐานการจัดการที่ดี หินจากหน้าเหมืองที่มีขนาดที่เหมาะสม ตกโดยรถชุดที่มาตรฐาน EURO 3 ส่งต่อให้รถสิบล้อที่สามารถใช้น้ำมันได้ถึงไบโอดีเซล B20 โรงโม่ใช้ระบบสเปรย์น้ำในทุกๆ จุด พร้อมปิดคลุมอาคารโรงโม่มีดัด ลुकค่าที่ได้เข้ามาเห็นถึงมาตรฐานการจัดการการผลิตที่ดี ย่อมมีความมั่นใจว่าสินค้าที่จะได้รับต้องมีคุณภาพและทันเวลาส่งมอบ

ความคิดเห็นต่อการดำเนินธุรกิจเหมือนแร่ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนรอบข้าง

เราไม่สามารถย้ายเหมืองออกจากชุมชนและไม่สามารถถ้าย้ายชุมชนออกไปจากเหมือง เมื่อชุมชนให้โอกาสเหมืองได้ดำเนินธุรกิจภายในชุมชนแล้ว เหมืองเองก็ต้องใช้โอกาสนี้แสดงให้ชุมชนเห็นว่า เมื่อเหมืองพัฒนา ชุมชนก็ต้องพัฒนา การพัฒนาที่ควบคู่กัน การดูแลซึ่งกันและกัน บริษัทฯ ต้องการแรงงาน แรงงานก็มาจากชุมชน บริษัทฯ ต้องการของใช้ทั่วไป ของใช้ทั่วไปก็มาจากตลาดในชุมชน บริษัทต้องการเครื่องปรุง วัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร สิ่งเหล่านั้นก็มาจากชุมชน การเป็นเพื่อนบ้านที่ดีในชุมชนจึงเป็นอีกหนึ่งรูปแบบทางความคิดในการอยู่ร่วมกับชุมชนรอบข้าง

ธุรกิจของเรานอกจากจะผลิตสินค้าให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของลูกค้าแล้ว เรายังตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคม ดังวิสัยทัศน์ที่ว่า **“บริษัทมุ่งมั่น สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ สร้างงาน สร้างชุมชน พัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม”** เหตุนี้เอง บริษัทฯ ตรัง ยูซี จำกัด จึงเป็นโรงโม่หินที่ได้รับการรับรองมาตรฐานรางวัลต่างๆ ในหลายด้าน เช่น รางวัลสถานประกอบการชั้นนำ รางวัลโรงโม่ เหมืองหินติดดาว รางวัลธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม รางวัลโรงโม่เหมืองหินสีเขียว ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ 3 รางวัลธรรมาภิบาลธุรกิจดีเด่น รางวัลสถานประกอบการเครือข่ายที่มีการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) รางวัลประกาศเกียรติคุณจรรยาบรรณดีเด่นหอการค้าไทย รางวัลโรงโม่เหมืองหินที่มีการจัดการและรักษาสภาพแวดล้อมตามมาตรการในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับยอดเยี่ยม (EIA Monitoring Award) และรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (The Prime Minister's Industry Award For an Outstanding Achievement in Corporate Social Responsibility) เป็นต้น ดังนั้นลูกค้าที่ซื้อสินค้าจากเราก็จะมีส่วนร่วมและส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อมด้วยเช่นกัน

ฝากข้อเสนอไปยังผู้ประกอบการเหมืองขนาดกลางและขนาดเล็ก ถึงเคล็ดลับและกลยุทธ์ในการบริหารจัดการธุรกิจจนได้รับรางวัล Green Mining Award

“เป็นเพื่อนบ้านที่ดีในชุมชน” พัฒนาและเติบโตไปพร้อมชุมชน เปลี่ยนจากคนนอกให้กลายเป็นส่วนหนึ่งในชุมชน สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ต้องใช้เวลาและมีแนวทางการปฏิบัติ ซึ่งแนวทางการปฏิบัตินั้น ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กจะเห็นเส้นทางได้ชัดเจนมากขึ้นเมื่อเข้าร่วมโครงการเหมืองแร่สีเขียว โครงการจะมีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านมาให้ความรู้ ยกกรณีศึกษาในอดีตมาเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาจากประสบการณ์โดยตรง ช่วยอัปเดตข้อมูลในเรื่องกฎหมายสิ่งแวดล้อมและกฎหมายด้านความปลอดภัยอื่นๆ

“จึงอยากให้ผู้ประกอบการที่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาว่าจะเข้าร่วมโครงการหรือไม่ ให้ลองเข้าร่วมโครงการเหมืองแร่สีเขียวดูครับ” ประสิทธิ์ กล่าว

กลยุทธ์ในการบริหารจัดการธุรกิจจนได้รับรางวัล Green Mining Award

การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม และรับผิดชอบต่อสังคม ตรัง ยูซี จะเน้นการประสานความร่วมมือกับทุกๆ ฝ่าย โดยเฉพาะชุมชนรอบเหมือง เพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผนในการดำเนินงานร่วมกัน โดยผ่านคณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์ ในการจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูสภาพแวดล้อม เพื่อการฟื้นฟู ดูแลรักษาพื้นที่ทำเหมืองและหลังจากผ่านการทำเหมือง เพื่อพัฒนาระบบนิเวศวิทยาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาแหล่งน้ำ การปลูกต้นไม้

สำหรับกิจกรรมด้านมวลชนสัมพันธ์ มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่เพื่อดูแลและพัฒนาชุมชนในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชน เราให้ความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ ส่วนการดูแลและใส่ใจสุขภาพพนักงานและชุมชนจะมีกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพเพื่อดูแลให้ชุมชนมีสุขภาพที่แข็งแรง นอกจากนี้ เรายังใส่ใจสุขภาพของชาวจังหวัดตรังและใกล้เคียง จึงได้สนับสนุนอุปกรณ์ทางการแพทย์ให้โรงพยาบาลตรังอย่างต่อเนื่องทุกปี

ทั้งนี้ ประสิทธิ์ ผู้บริหาร ตรัง ยูซี ได้กล่าวอยู่เสมอว่า **“พนักงานทุกคนอาศัยอยู่ในชุมชน เมื่อพนักงานอยู่ได้ ชุมชนอยู่ได้ บริษัทฯ ก็อยู่ได้ควบคู่ไปเช่นกัน เพราะเรา สร้างงาน สร้างชุมชน พัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ไปพร้อมๆ กัน”** ในอนาคตเราอยากเห็นผู้ประกอบการโรงโม่หินอยู่ร่วมกับชุมชน อาศัยเกื้อกูลกัน และอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข และเป็นเหมืองแร่เพื่อชุมชนอย่างแท้จริง

“ได้รับอนุญาตอาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่แล้ว
เข้าพื้นที่สำรวจไม่ได้ ค่าใช้จ่ายในการสำรวจ
ที่ผูกพันต่อรัฐ...ทำยังไงดี”

อาชญาบัตรพิเศษ

ឈ្មោះ = ()
 ថ្ងៃខែឆ្នាំ =

Figure 10.10

[illegible]

ระยะนี้มีผู้ประกอบการยื่นคำขอ
 อาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่ต่อภาครัฐ
 หลายราย โดยเฉพาะเพื่อการสำรวจแร่โลหะ
 บางรายยื่นคนละหลายแปลง เมื่อได้รับ
 อนุญาตอาชญาบัตรพิเศษแล้ว ผู้ถืออาชญาบัตร
 มีหน้าที่และความรับผิดชอบตามมาอีก
 มากมาย โดยเฉพาะข้อผูกพันต่อรัฐในเรื่อง
 ที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการสำรวจ

ในการยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษ ผู้ยื่นคำขอ จะต้องเสนอข้อผูกพันค่าใช้จ่ายเพื่อการสำรวจในแต่ละปีตลอดอายุอาชญาบัตร

พิเศษ โดยประกาศกรมอุตุนิยมวิทยาพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรพิเศษ พ.ศ. 2561 ได้กำหนดขั้นต่ำของค่าใช้จ่ายในการสำรวจแร่ในแต่ละปีตามแต่ละชนิดแร่และขนาดพื้นที่ไว้เป็นแนวปฏิบัติ

มาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 บัญญัติไว้ว่า

“เมื่อสิ้นรอบปีข้อผูกพันใด ถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษยังปฏิบัติตามข้อผูกพันตามมาตรา 48 สำหรับการสำรวจในรอบปีนั้นไม่ครบถ้วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องจ่ายเงินเท่ากับจำนวนที่ยังมิได้ใช้จ่ายเพื่อการสำรวจในรอบปีข้อผูกพันนั้นให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันสิ้นรอบปีข้อผูกพันดังกล่าว ในการสำรวจถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษได้ใช้จ่ายเงินเพื่อการสำรวจในรอบปีข้อผูกพันใดเกินข้อผูกพันที่กำหนดไว้สำหรับรอบปีข้อผูกพันนั้น ให้มีสิทธิหักจำนวนเงินส่วนที่เกินออกจากข้อผูกพันสำหรับการสำรวจในรอบปีข้อผูกพันปีต่อไปได้”

ปัญหามีอยู่ว่า เมื่อผู้ประกอบการได้รับอนุญาตอาชญาบัตรพิเศษจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้ว หากเป็นพื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร หรือที่ดินกรรมสิทธิ์ของผู้อื่น ผู้ถืออาชญาบัตรก็ยังคงไปขออนุญาตหน่วยงานหรือเจ้าของที่ดินก่อนเข้าทำการสำรวจ และในกรณีที่ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษเข้าพื้นที่เพื่อทำการสำรวจไม่ได้ จะต้องรับผิดชอบตามมาตรา 49 ข้างต้นหรือไม่อย่างไร

วารสารเหมืองแร่ ฉบับนี้จึงขอนำความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับเรื่องนี้มาให้ผู้ประกอบการได้ทราบเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาก่อนจะยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษ แม้ว่าความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในกรณีนี้

จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอาชญาบัตรพิเศษที่ได้รับอนุญาตภายใต้ พ.ร.บ.แร่ 2510 แต่ก็ยังคงนำมาใช้เป็นแนวทางสำหรับการนิของอาชญาบัตรพิเศษที่ได้รับอนุญาตภายใต้ พ.ร.บ.แร่ พ.ศ. 2560 ได้ เนื่องจากบทบัญญัติเกี่ยวกับอาชญาบัตรพิเศษในพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับไม่ได้ต่างกัน

ข้อหาหรือของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตามหนังสือที่ อก.0502/5998 ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2555 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่าในการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรพิเศษ มาตรา 33 วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 บัญญัติให้ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อผูกพันสำหรับการสำรวจของแต่ละปีที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรพิเศษ โดยมาตรา 36 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อสิ้นรอบปีข้อผูกพันใด ถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษยังปฏิบัติตามข้อผูกพันตามมาตรา 33 สำหรับการสำรวจในรอบปีนั้นไม่ครบถ้วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องจ่ายเงินเท่ากับจำนวนที่ยังมิได้ใช้จ่ายเพื่อการสำรวจในรอบปีข้อผูกพันนั้นให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันสิ้นรอบปีข้อผูกพันดังกล่าว

บริษัท เอ (นามสมมุติ) ได้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษที่ 2/2549 ชนิดแร่ทั้งสแตน ที่ตำบลคลองเส อำเภอถ้ำพรรณรา และตำบลไม้เรียง อำเภอลำง จ.นครศรีธรรมราช เนื้อที่ 4,308 ไร่ ซึ่งเป็นพื้นที่ป่าไม้ โดยคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติแร่ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 6/2550 เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2550 เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมว่า เห็นควรอนุญาตอาชญาบัตรพิเศษดังกล่าว โดยกำหนดอายุ 5 ปีและกำหนดเงื่อนไขว่าก่อนที่บริษัทจะเข้าไปสำรวจในพื้นที่จะต้องได้รับอนุญาตให้เข้าไปสำรวจแร่จากเจ้าของที่ดินก่อน

ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้อนุญาตอาชญาบัตรพิเศษที่ 11/2550 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2550 โดยอาชญาบัตรพิเศษดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันเกี่ยวกับปริมาณเงินที่จะใช้จ่ายในการสำรวจแร่แต่ละปี ดังต่อไปนี้

- **ปีที่หนึ่ง :** เป็นจำนวนเงิน 219,500 บาท (สองแสนหนึ่งหมื่นเก้าพันห้าร้อยบาทถ้วน)
- **ปีที่สอง :** เป็นจำนวนเงิน 1,425,000 บาท (หนึ่งล้านสี่แสนสองหมื่นห้าพันบาทถ้วน)
- **ปีที่สาม :** เป็นจำนวนเงิน 1,270,000 บาท (หนึ่งล้านสองแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน)
- **ปีที่สี่ :** เป็นจำนวนเงิน 2,245,000 บาท (สองล้านสองแสนสี่หมื่นห้าพันบาทถ้วน)
- **ปีที่ห้า :** เป็นจำนวนเงิน 2,890,000 บาท (สองล้านแปดแสนเก้าหมื่นบาทถ้วน)

บริษัทได้รายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรพิเศษดังกล่าวให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบ โดยมีค่าใช้จ่ายในการสำรวจแร่ในแต่ละรอบปีข้อผูกพัน สรุปได้ดังนี้

ในการสำรวจแร่ปีที่หนึ่ง บริษัทได้รายงานว่าได้ใช้จ่ายเงินในการสำรวจไปเป็นเงิน 339,970 บาท (สามแสนสามหมื่นเก้าพันเก้าร้อยเจ็ดสิบบาทถ้วน) ซึ่งเกินจากข้อผูกพันในปีที่หนึ่งเป็นเงิน 120,470 บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นสี่ร้อยเจ็ดสิบบาทถ้วน)

ในการสำรวจแร่ปีที่สอง บริษัทได้รายงานว่าได้ใช้จ่ายเงินในการสำรวจไปเป็นเงิน 910,026 บาท (เก้าแสนหนึ่งหมื่นยี่สิบหกบาทถ้วน) เมื่อหักค่าใช้จ่ายส่วนที่เกินจากข้อผูกพันในปีที่หนึ่งแล้ว บริษัทยังใช้จ่ายเงินน้อยกว่าข้อผูกพันในปีที่สองจำนวน 394,504 บาท (สามแสนเก้าหมื่นสี่พันห้าร้อยสี่บาทถ้วน)

ในการสำรวจแร่ปีที่สาม บริษัทได้รายงานว่าได้ใช้จ่ายเงินในการสำรวจไปเป็นเงิน 882,313 บาท (แปดแสนแปดหมื่นสองพันสามร้อยสิบสามบาทถ้วน) ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายน้อยกว่าข้อผูกพันในปีที่สามเป็นเงิน 387,687 บาท (สามแสนแปดหมื่นเจ็ดพันหกร้อยแปดสิบเจ็ดบาทถ้วน)

ส่วนการสำรวจแร่ปีที่สี่และปีที่ห้า กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ อยู่ระหว่างการตรวจสอบผลการสำรวจแร่ตามรายงานของบริษัท

เหตุที่บริษัทใช้จ่ายเงินน้อยกว่าข้อผูกพันสำหรับการสำรวจแร่ในปีที่ 2 และในปีที่ 3 เนื่องจากบริษัทไม่สามารถเข้าสำรวจแร่ในพื้นที่อาชญาบัตรพิเศษได้ ทำให้ไม่เกิดผลการสำรวจแร่ในภาคสนาม เพราะกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาคำขออนุญาตเข้ากระทำการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ

ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ยังไม่แล้วเสร็จ ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายในการสำรวจแร่ในปีที่ 1- ปีที่ 3 ตามแจ้งนั้น บริษัทได้รายงานว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการสำรวจแร่โดยวิธีศึกษารวบรวมและแปลความหมายข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจในอดีต เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการติดตามและกำหนดพื้นที่เป้าหมาย และติดต่อขออนุญาตเจ้าของที่ดินเพื่อเข้าทำการสำรวจ

ประเด็นหารือ ปัญหาข้อกฎหมายว่า การที่บริษัทใช้จ่ายเงินน้อยกว่าซื้อผูกพันสำหรับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรพิเศษดังกล่าว อันเนื่องมาจากบริษัทไม่สามารถเข้าสำรวจแร่ในพื้นที่ตามอาชญาบัตรพิเศษได้ ด้วยเหตุที่หน่วยงานราชการที่กำกับดูแลพื้นที่พิจารณาอนุญาตให้บริษัทเข้าสำรวจแร่ในพื้นที่ตามอาชญาบัตรพิเศษยังไม่แล้วเสร็จ บริษัทต้องจ่ายเงินเท่ากับจำนวนที่ยังมิได้ใช้จ่ายเพื่อการสำรวจในรอบปีซื้อผูกพันนั้นให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตามมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 หรือไม่อย่างไร

ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 7) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยมีผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้) และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้วปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ในการยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษนั้น ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษจะต้องระบุพื้นที่ที่จะทำการสำรวจแร่ โดยแนบแผนที่แสดงเขตตามคำขออาชญาบัตรพิเศษโดยสังเขปด้วย ซึ่งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จะทำหน้าที่ในการพิจารณาและตรวจสอบในเบื้องต้นว่า พื้นที่ตามคำขอดังกล่าวเป็นพื้นที่ห้ามยื่นคำขอตามกฎหมายหรือตามมติคณะรัฐมนตรีหรือไม่ รวมทั้งจะได้ทำการจำแนกพื้นที่ว่าพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ที่มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองหรือเป็นที่ที่มีการคุ้มครองหรือสงวนไว้ตามกฎหมายหรือไม่ เพื่อที่ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษจะได้รับทราบและดำเนินการขออนุญาตเข้าใช้พื้นที่นั้นตามขั้นตอนและกระบวนการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป ในทางปฏิบัติ การยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษจึงจำเป็นต้องดำเนินการก่อนการขออนุญาตเข้าใช้พื้นที่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 7) พิจารณาข้อหารือประกอบกับข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วเห็นว่า การที่บทบัญญัติมาตรา 331 วรรคหกแห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อผูกพันสำหรับการสำรวจของแต่ละปีที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรพิเศษ และมาตรา 36 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516 ได้กำหนดว่า เมื่อสิ้นรอบปีซื้อผูกพันใด ถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษยังปฏิบัติตามข้อผูกพันตามมาตรา 33 สำหรับการสำรวจในรอบปีนั้นไม่ครบถ้วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องจ่ายเงินเท่ากับจำนวนที่ยังมิได้ใช้จ่ายเพื่อการสำรวจในรอบปีซื้อผูกพันนั้นให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ทั้งนี้โดยมิได้มีบทบัญญัติอื่นใดกำหนดให้ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษสามารถของเวนหรือยกเว้นการปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวได้นั้น แสดงให้เห็นว่าเจตนารมณ์ของบทบัญญัติดังกล่าวมีความมุ่งหมายที่จะเร่งรัดและควบคุมให้ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อผูกพันที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรพิเศษอย่างเคร่งครัด เมื่อข้อเท็จจริงกรณีนี้ปรากฏว่า ในอาชญาบัตรพิเศษได้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันเกี่ยวกับปริมาณเงินที่จะใช้จ่ายและปริมาณงานในการสำรวจแร่ในแต่ละรอบปีโดยไม่ได้กำหนดเงื่อนไขของการใช้จ่ายเงินตามข้อผูกพันนั้นไว้เป็นประการอื่นใด ดังนั้นเมื่อสิ้นรอบปีซื้อผูกพันใด ถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษยังปฏิบัติตามข้อผูกพันเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้จ่ายสำหรับการสำรวจแร่ในรอบปีนั้นไม่ครบถ้วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษดังกล่าว

จึงต้องจ่ายเงินเท่ากับจำนวนที่ยังมิได้ใช้จ่ายเพื่อการสำรวจในรอบปีซื้อผูกพันนั้นให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 36 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516

ดูเหมือนว่า ผู้ประกอบการผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษจะไม่มีทางเลือกต้องพยายามหาทางเข้าพื้นที่สำรวจให้ได้หรือไม่ก็จ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการสำรวจที่ใช้จ่ายต่ำกว่าจำนวนที่ผูกพันไว้ต่อรัฐให้รัฐไป จะใช้ช่องทางเวนคืนหรือยกเลิกอาชญาบัตรพิเศษ ตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ก็ไม่น่าจะทำได้ เพราะมาตรา 48 กำหนดให้ทำได้เฉพาะกรณีที่ได้ทำการสำรวจแล้ว และผลการสำรวจในปีที่ผ่านมาบ่งชี้ว่าแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองในเขตคำขออาชญาบัตรพิเศษมีไม่เพียงพอในเชิงพาณิชย์ที่จะเปิดการทำเหมืองได้ทั้งหมดหรือบางส่วนเท่านั้น แต่ในกรณีนี้การสำรวจยังไม่ได้เริ่มขึ้นเลย

“มาตรา 48 ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจของแต่ละปีที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรพิเศษ ในกรณีที่ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษได้ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีหรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 47 และข้อผูกพันตามวรรคหนึ่งของแต่ละปีแล้ว ปรากฏว่าผลการสำรวจในปีที่ผ่านมาบ่งชี้ว่าแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองในเขตคำขออาชญาบัตรพิเศษมีไม่เพียงพอในเชิงพาณิชย์ที่จะเปิดการทำเหมืองได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษอาจขอยกเลิกอาชญาบัตรพิเศษ หรือขอคืนพื้นที่บางส่วนก็ได้ โดยยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และให้อาชญาบัตรพิเศษนั้นสิ้นอายุหรือการคืนพื้นที่บางส่วนนั้นมีผลนับแต่วันที่ยื่นคำขอ และให้ข้อผูกพันสำหรับปีที่เหลืออยู่ หรือข้อผูกพันสำหรับพื้นที่ส่วนที่คืนนั้นสิ้นผลไปด้วย แล้วแต่กรณี”

▲ สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

▲ กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

▲ สุพัฒนพงษ์ พันธ์มีเชาว์ รองนายกรัฐมนตรี
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน

กระทรวงอุตสาหกรรม จับมือกระทรวงพลังงาน ร่วมลงนามในพิธีบันทึกความเข้าใจความร่วมมือการบริหารจัดการขยะอุตสาหกรรมเพื่อผลิตไฟฟ้า (Waste-to-Energy) และการส่งเสริมการผลิตการใช้พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงานในภาคอุตสาหกรรม โดยมี สุพัฒนพงษ์ พันธ์มีเชาว์ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน พร้อมด้วย สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม แสดงความยินดีในความร่วมมือในครั้งนี้

กระทรวงอุตสาหกรรม ผนึก กระทรวงพลังงาน แปลงขยะอุตสาหกรรมเป็นไฟฟ้า หนุนตั้งโรงไฟฟ้า เพิ่มมูลค่าขยะ-ลดการฝังกลบ

โดยมี กุลิศ สมบัติศิริ ปลัดกระทรวงพลังงาน และ กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจการบริหารจัดการขยะอุตสาหกรรมเพื่อผลิตไฟฟ้า (Waste-to-Energy) และการส่งเสริมการผลิตการใช้พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงานในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีระยะเวลาความร่วมมือ 4 ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อการบริหารจัดการขยะอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ และได้พลังงานไฟฟ้าที่มีเสถียรภาพ เพื่อความมั่นคงของระบบไฟฟ้าของประเทศ สร้างมูลค่าจากขยะอุตสาหกรรม สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ซึ่งเป็นหนึ่งในนโยบายด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจใหม่ ที่เน้นในการพัฒนา 3 ด้านคือ เศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy) หรือโมเดลเศรษฐกิจ BCG ที่มีความต้องการให้ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าที่สุดในทุกกระบวนการ และสอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry) และนโยบายไฟฟ้าจากพลังงานสะอาด รวมทั้งการส่งเสริมการผลิต การใช้พลังงานทดแทน และการอนุรักษ์พลังงานในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งจะนำไปสู่ความยั่งยืนทางพลังงานของประเทศ

โดยมี กุลิศ สมบัติศิริ ปลัดกระทรวงพลังงาน และ กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจ (Roadmap) กำหนดเป้าหมายความสำเร็จอย่างเป็นระยะๆ (Milestone) โดยมีคณะกรรมการร่วมฯ ขับเคลื่อนการดำเนินงานตามบันทึกความร่วมมือเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี ค.ศ. 2050 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์ในปี ค.ศ. 2065 โดยได้มอบหมายให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการกำกับดูแลธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงวัดอุณหภูมิด้านการผลิต สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย ตามกรอบของกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ เป็นผู้ดำเนินงาน

กอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวว่า กระทรวงอุตสาหกรรมได้วางแผนการดำเนินงาน (Roadmap) กำหนดเป้าหมายความสำเร็จอย่างเป็นระยะๆ (Milestone) โดยมีคณะกรรมการร่วมฯ ขับเคลื่อนการดำเนินงานตามบันทึกความร่วมมือเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี ค.ศ. 2050 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์ในปี ค.ศ. 2065 โดยได้มอบหมายให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการกำกับดูแลธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงวัดอุณหภูมิด้านการผลิต สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย ตามกรอบของกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ เป็นผู้ดำเนินงาน

วันชัย พนมชัย อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม กล่าวว่า กรอ. จะเร่งดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจ โดยสนับสนุนข้อมูลพื้นที่ที่มีศักยภาพสำหรับการตั้งโรงไฟฟ้าจากขยะอุตสาหกรรม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับขยะอุตสาหกรรมในประเทศไทย เช่น ปริมาณ ประเภท และคุณสมบัติของขยะอุตสาหกรรม รวมทั้งข้อมูลผู้ประกอบการขยะอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการปรับเปลี่ยนมาใช้พลังงานทดแทนเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน เพื่อสนับสนุนให้ขยะอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยได้สำรวจปริมาณขยะอุตสาหกรรมที่มีค่าความร้อนที่เหมาะสมสำหรับนำมาเป็นเชื้อเพลิงสำหรับผลิตไฟฟ้า เช่น

▲ **กุลิศ สมบัติศิริ** ปลัดกระทรวงพลังงาน

เศษพลาสติก เมื่อทราบปริมาณและพื้นที่เป้าหมายแล้ว จะนำมาวางแผนทางความเป็นไปได้ในการตั้งโรงไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงขยะอุตสาหกรรมต่อไป

สุพัฒนพงษ์ พันธ์มีเชาว์ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน กล่าวถึงทิศทางการส่งเสริมพลังงานทดแทนว่า กระทรวงพลังงานมีพันธกิจในการเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานเพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและพัฒนาพลังงานในระดับพื้นที่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้กรอบแผนพลังงานชาติ (National Energy Plan 2022) และยังคงให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศ โดยเฉพาะปัญหาการจัดการด้านขยะที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นทุก ๆ วัน

“ในวันนี้ทั้ง 2 กระทรวงเห็นพ้องต้องกันว่าควรจะทำจัดขยะอุตสาหกรรมแล้วได้พลังงานไฟฟ้าควบคู่กันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการผลักดันเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในหมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและ

สังคมคาร์บอนต่ำ ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรโดยการใช้ซ้ำ ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ พร้อมทั้งการนำขยะหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาสร้างมูลค่าเศรษฐกิจที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงในร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 รวมถึงสนับสนุนให้เกิดการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืนของแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564-2570 ในสาขาพลังงาน เรามีความมุ่งหวังว่า บันทึกความเข้าใจ ของกระทรวงพลังงานและกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับนี้ จะเป็นจุดเริ่มต้นอันดีในการขับเคลื่อนและบูรณาการร่วมกัน เพื่อช่วยส่งเสริมสนับสนุน การบริหารจัดการขยะอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมการผลิตการใช้พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงานในภาคอุตสาหกรรมได้เป็นอย่างดี” **สุพัฒนพงษ์** กล่าว

กุลิศ สมบัติศิริ ปลัดกระทรวงพลังงาน กล่าวเสริมว่า ที่ผ่านมากระทรวงพลังงานได้ดำเนินการสนับสนุนการบริหารจัดการขยะ โดยเปิดรับซื้อไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงขยะชุมชนและขยะอุตสาหกรรม และมีการขายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว รวมเป็นปริมาณทั้งสิ้น 343.94 เมกะวัตต์ (แบ่งเป็นขยะชุมชน 313.16 เมกะวัตต์ และขยะอุตสาหกรรม 30.78 เมกะวัตต์) และในส่วนของการนำขยะมาเป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตความร้อนมีปริมาณทั้งสิ้น 135 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (Kiloton of oil equivalent : ktoe) อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน ปริมาณขยะยังคงเพิ่มขึ้นสูงซึ่งจำเป็นต้องมีการกำจัดที่ถูกต้องและเกิดความคุ้มค่าในการลงทุน ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น ความร่วมมือระหว่างกระทรวงพลังงานและกระทรวงอุตสาหกรรมในครั้งนี้ จะเป็นบันไดก้าวแรกที่จะช่วยผลักดันให้การจัดการขยะของประเทศเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และแสดงความมั่นใจว่า การขับเคลื่อนการบริหารจัดการขยะโดยความร่วมมือกันของกระทรวงพลังงานและกระทรวงอุตสาหกรรม จะบรรลุเป้าหมายและช่วยทำให้เกิดความตระหนักในทุกภาคส่วนที่จะร่วมมือกันกำจัดขยะอย่างถูกวิธี และได้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ช่วยลดปัญหาขยะและปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศได้

เหมืองแร่และเศรษฐกิจหมุนเวียน

ในยุคที่ภาคอุตสาหกรรมและประชาชนทั่วไปหันมาตระหนักถึงปัญหาทรัพยากรธรรมชาติขาดแคลนมากขึ้น ทำให้อุตสาหกรรมพื้นฐาน (อาทิ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากปิโตรเลียม และ อุตสาหกรรมผลิตปัจจัยการผลิต) เริ่มมีการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงนี้ ส่งผลให้ในหลายๆ ประเทศมีการรณรงค์ให้เกิดการทำเหมืองอย่างยั่งยืนมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น การลดพลังงานที่ใช้ในกระบวนการ การใช้ประโยชน์จากของเสีย (เช่น หางแร่) และการฟื้นฟูสภาพเหมือง เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงและพัฒนา แนวปฏิบัติเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดการลดการใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติ ลดการใช้พลังงาน ลดผลกระทบจากกระบวนการผลิตต้นน้ำ และเกิดการยืดอายุและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าอีกด้วย

นอกจากนี้ ธนาคารโลก หรือ The World Bank ยังได้มีการประกาศ 4 เสาหลักในการทำ Climate Smart Mining ดังนี้

- 1 การบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือ Climate Change Mitigation
- 2 การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือ Climate Change Adaptation
- 3 การลดผลกระทบด้านวัสดุ หรือ Reducing Material Impacts
- 4 การสร้างโอกาสทางการตลาด หรือ Creating Market Opportunities ซึ่งทั้งหมดที่ได้กล่าวไปนั้น ล้วนมีแนวทางที่สอดคล้องและเป็นส่วนหนึ่งกับหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน

เศรษฐกิจหมุนเวียนสามารถตอบปัญหาด้านการขาดแคลนวัตถุดิบได้ด้วยหลักการ

- 1 ลดการนำเข้าวัตถุดิบในระบบ
- 2 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานทรัพยากรให้คงคุณค่าและหมุนเวียนในระบบให้นานที่สุด
- 3 ลดการปลดปล่อยของเสียออกนอกระบบ

หลักการนี้ให้ความสำคัญกับการไหลเวียนของทรัพยากรและพลังงานทั้งระบบตั้งแต่การผลิตการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มการใช้ทรัพยากรทดแทนการออกแบบเพื่อให้คงคุณค่าทรัพยากรในระบบ และการจัดการภายหลังหมดอายุการใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับกระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่กำลังเป็นที่นิยมและเป็นที่สนใจของผู้คนในปัจจุบัน

ทำไมเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ถึงสำคัญและควรทำอย่างเร่งด่วน

เป็นที่ทราบกันดีว่าการใช้ทรัพยากรของประชากรในปัจจุบันอยู่ในอัตราที่มีความเสี่ยงต่อการขาดแคลนในอนาคตอันใกล้ ทรัพยากรในโลกเพียงหนึ่งใบดูเหมือนว่าจะไม่เพียงพออีกต่อไป อีกทั้งยังมีการปลดปล่อยมลพิษทางน้ำและมลพิษทางอากาศ สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผันผวนหลายประเทศจึงได้ออกมาประกาศลงนามในสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม รวมถึงการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas Emission) ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการเกิดภาวะโลกร้อนอีกด้วย ในส่วนของประเทศไทยก็ได้ให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 หมายความว่า 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ นายกรัฐมนตรีประกาศเจตนารมณ์ภายในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ 26 หรือ COP26 ว่าประเทศไทยพร้อมยกระดับการแก้ไขปัญหาภูมิอากาศอย่างเต็มที่ด้วยทุกวิถีทาง เพื่อบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutral) ภายในปี ค.ศ. 2050

และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emission) ภายในปี ค.ศ. 2065

ถึงอย่างนั้นแล้ว การดำเนินการร่วมกันเพื่อตอบเป้าหมายด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนไม่ใช่เพียงเพื่อตอบโจทย์ด้านนโยบายเท่านั้น แต่ยังสามารถสร้างโอกาสทางธุรกิจได้ ทั้งด้านเศรษฐกิจและภาพลักษณ์ขององค์กร ซึ่งนับเป็นการดึงดูดความสนใจจากผู้บริโภคได้อีกทางหนึ่ง รวมทั้งนับเป็นการปรับตัวเพื่อรองรับข้อกำหนดที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตหรือการเตรียมตัวเพื่อการส่งออกไปยังตลาดสากล

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะที่มีภารกิจในการบริหารจัดการวัตถุดิบภายในประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐกิจรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ได้สนับสนุนให้มีการดำเนินงานตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนที่สอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนมากขึ้นในผู้ประกอบการ โดยมีศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลให้บริการด้านการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านวัตถุดิบ การใช้ประโยชน์จากของเสียอุตสาหกรรม การปรับปรุงคุณภาพแร่ โลหะ และสารประกอบ รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในอนาคตของประเทศ

อ้างอิง

<https://www.worldbank.org/en/topic/extractiveindustries/brief/climate-smart-mining-minerals-for-climate-action>

<https://www.ellenmacarthurfoundation.org>

เหมืองปูนซีเมนต์ นำเทคโนโลยี พัฒนาการทำเหมือง ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

การทำเหมืองปูนซีเมนต์ มีสิ่งใหม่ๆ ให้ได้เรียนรู้ และมีภาพที่แตกต่างไปจากที่เคยเข้าใจ โดยอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมตั้งแต่เริ่มทำเหมือง การดำเนินการ จนกระทั่งสิ้นสุดการทำเหมือง

การทำเหมืองปูนซีเมนต์ เริ่มจากการออกแบบการทำเหมือง ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด ที่ต้องศึกษาสภาพภูมิประเทศ สิ่งแวดล้อม พื้นที่ข้างเคียงโดยรอบชุมชน ข้อจำกัดต่างๆ ต้องถูกนำมาประมวลวิเคราะห์อย่างรอบคอบในการออกแบบเหมือง จากนั้นจะเป็นขั้นตอนวางแผนการทำเหมือง โดยใช้ข้อมูลการสำรวจแร่ประยุกต์ร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบเหมือง เพื่อใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าสูงสุด (Quarry Optimization Software)

หินจากหน้าเหมืองจะถูกลำเลียงขนส่งเข้าสู่การย่อยก่อนส่งต่อไปยังกระบวนการผลิตออกมาเป็นปูนซีเมนต์ให้เราได้ใช้งาน นำไปสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกของเราในด้านต่างๆ โดยเหมืองปูนซีเมนต์ให้ความสำคัญในการรักษาสีเขียวจากกระบวนการลำเลียงขนส่งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง ผู้ผลิตปูนซีเมนต์จะเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เช่น การติดตั้งระบบสปริงน้ำ หรือการนำเทคโนโลยีมาใช้งาน เช่น การใช้เครื่องไม่กึ่งเคลื่อนที่ (Semi Mobile Crusher) หรือเครื่องไม่ชนิดเคลื่อนที่ได้ (Mobile Crusher) หรือการติดตั้งระบบสายพานลำเลียง หรือปัจจุบันเริ่มมีการนำรถบรรทุกหินปูนชนิดไฟฟ้า (EV Mining Truck) เข้ามาใช้งาน ซึ่งนอกจากจะช่วย

ลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองแล้ว ยังเป็นการช่วยลดก๊าซเรือนกระจกได้อีกทางหนึ่ง

หลังจากสิ้นสุดการทำเหมืองแล้ว มีการพัฒนาและใช้ประโยชน์เหมืองควบคู่กับการปลูกต้นไม้เพื่อฟื้นฟูระบบ

นิเวศ โดยคำนึงถึงความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ได้เรียนรู้ได้เห็นถึงประโยชน์จากชุมชนเหมืองที่ชุมชนและสังคมโดยรอบจะได้รับประโยชน์ในระยะยาว นอกเหนือจากการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ สร้างงาน สร้างรายได้ ในช่วงที่ยังมีการทำเหมืองอยู่ โดยพัฒนาชุมชนเหมืองให้เป็นแหล่งเก็บน้ำสำหรับให้ชุมชนใกล้เคียงได้ใช้ในยามแล้ง หรือพัฒนาเป็นพื้นที่สันทนาการ ออกกำลังกาย พักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

นอกจากนี้ เหมืองปูนซีเมนต์ยังมีการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ความหลากหลายทางชีวภาพ (Bio-Diversity Center) เป็นศูนย์ที่เก็บรวบรวมพันธุ์ไม้ท้องถิ่นจากพื้นที่เหมือง เพื่อนำมาเพาะพันธุ์ ศึกษาการเจริญเติบโต และนำข้อมูลที่ได้ไปวางแผนการฟื้นฟูระบบนิเวศให้กลับมาใกล้เคียงกับของเดิมมากที่สุด

จะเห็นได้ว่าการทำเหมืองปูนซีเมนต์ตลอดกระบวนการทำเหมือง มีการวิเคราะห์วางแผนอย่างรอบคอบ การนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาพัฒนาดำเนินงาน การป้องกันและคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น และที่สำคัญคือ การคำนึงถึงความต้องการของชุมชนในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่เหมือง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ ตามแนวทางเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining)

โดรนสำรวจทำแผนที่ ความเข้มสนามแม่เหล็กทางอากาศ

บริษัท Geoscan แนะนำโดรนสำรวจทำแผนที่ความเข้มสนามแม่เหล็กทางอากาศรุ่น Geoscan 401 ซึ่งเป็นโดรนที่ผูกติดกับเครื่องวัดความเข้มสนามแม่เหล็กในรูปของเรือ Gondola ด้วยเชือกโยง (รูปที่ 1) เครื่องวัดความเข้มสนามแม่เหล็กชนิด Optically Pumped Magnetometer ทำงานโดยการวัดความถี่ลาร์มอร์ (Larmor Frequency) ของอิเล็กตรอน ซึ่งแปรผันตรงกับความเข้มของสนามแม่เหล็ก ความถี่ลาร์มอร์เกิดจากการให้ลำแสงโพลาไรซ์ทำมุม 45 องศากับแนวสนามแม่เหล็ก ผ่านเข้าไปกระทบไอของรูบิเดียม จนทำให้อิเล็กตรอนในอะตอมเพิ่มระดับพลังงานสูงขึ้นแล้วหมุนแกว่งแบบลูกข่าง (Precession) รอบแนวการวางตัวของสนามแม่เหล็ก ด้วยความถี่ลาร์มอร์ การวัดความถี่ของการแกว่งทำให้สามารถหาค่าความเข้มสนามแม่เหล็กได้

อุปกรณ์หลักของเครื่องวัดความเข้มสนามแม่เหล็กมี 3 ส่วนคือ 1. เซนเซอร์พร้อมหลอดบรรจุไอรูบิเดียม 2. หน่วยควบคุมไฟฟ้า (Electronic Control Unit : ECU) พร้อมหลอดไฟแสงสว่างกำลังสูง (Optical Pumping Lamp) 3. แบตเตอรี่

ทั้งนี้ เครื่องวัดความเข้มสนามแม่เหล็กถูกปรับปรุงให้อยู่ในรูปของเรือ Gondola เพื่อให้โดรนบรรทุกเครื่องวัดได้โดยไม่เสียการทรงตัวขณะบินสำรวจ โดยส่วนหัวเรือ

ประกอบด้วยแบตเตอรี่ หน่วยควบคุมไฟฟ้า (ECU) SD-card และเสาอากาศ GNSS สำหรับส่วนท้ายเรือประกอบด้วยเซนเซอร์และหางเสือ โดยทำการเชื่อมอุปกรณ์ที่อยู่ส่วนหัวและท้ายเรือด้วยสายไฟเบอร์ออปติกและสายไฟ (รูปที่ 2)

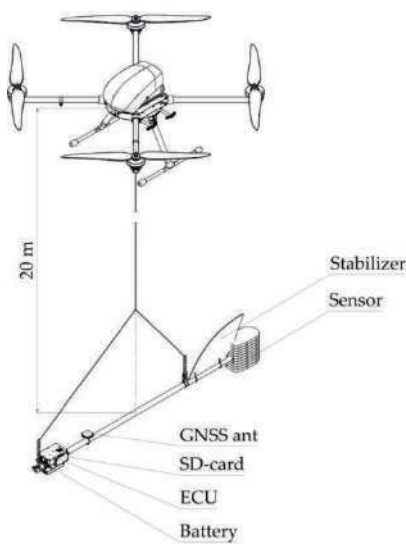
คุณสมบัติของโดรนสามารถบินได้นาน 1 ชั่วโมงต่อเที่ยวบิน (จนกระทั่งแบตเตอรี่หมด) ที่ความเร็ว 36 กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพดานบิน 25-500 เมตร ระยะทางบินสูงสุด 22 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 10-500 ตารางกิโลเมตร หากมีการเปลี่ยนแบตเตอรี่ตลอดวัน จะทำการบินได้ 12-16 เที่ยวบิน ด้วยระยะทางบินรวม 160-220 กิโลเมตร ซึ่งใช้โปรแกรม Geospan Planner ในการกำหนดพื้นที่และวางแผนเส้นทางการบินของโดรน (รูปที่ 3) เมื่อนำข้อมูลความถี่ลาร์มอร์มาแปลงค่าจะได้ค่าความเข้มสนามแม่เหล็กและแสดงผลเป็นแผนที่ ดังแสดงในรูปที่ 4

รูปที่ 1 (ขวา) โดรนและเครื่องวัดความเข้มสนามแม่เหล็ก

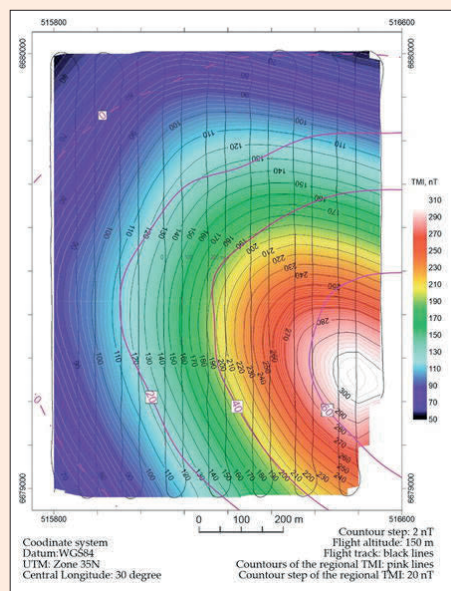
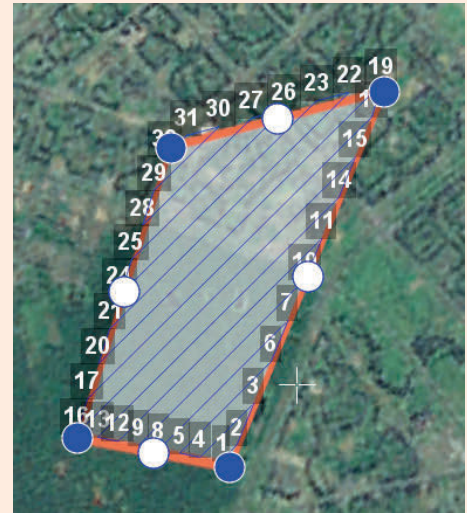
ในรูปของเรือ Gondola และ (ซ้าย) โดรนที่ผูกติดกับเครื่องวัดความเข้มสนามแม่เหล็กในรูปของเรือ Gondola ด้วยเชือกโยง

ภาพจาก <https://www.geoscan.aero/en/products/geoscan401/geophysics>

รูปที่ 2 (บนซ้าย) หน่วยควบคุมไฟฟ้า (Electronic Control Unit : ECU) พร้อมหลอดไฟแสงสว่างกำลังสูง (Optical Pumping Lamp) (บนล่าง) เซนเซอร์พร้อมหลอดบรรจุน้ำมันดิบและสายไฟเบอร์ออปติก (ล่าง) โดรนที่ผูกติดกับเครื่องวัดความเข้มสนามแม่เหล็กในรูปของเรือ Gondola ด้วยเชือกโยง ภาพจาก https://www.researchgate.net/publication/326032562_Unmanned_Aerial_Systems_for_Magnetic_Survey

รูปที่ 3 แสดงการใช้โปรแกรม Geospan Planner ในการกำหนดพื้นที่และวางแผนเส้นทางการบินของโดรน ภาพจาก <https://www.geoscan.aero/en/products/geoscan401/geophysics>

รูปที่ 4 แสดงแผนที่ความเข้มสนามแม่เหล็กด้วยสัญลักษณ์สี และแนวการบินของโดรนแสดงด้วยเส้นสีดำ ภาพจาก https://www.researchgate.net/publication/326032562_Unmanned_Aerial_Systems_for_Magnetic_Survey

อ้างอิง

http://27.254.88.57/download/article/article_20170602140908.pdf
<https://gravity.wikia.org/wiki/Magnetometer>
<https://home.kku.ac.th/peangta/ch3-magnetic-full-final.pdf>
<https://investforesight.com/uav-vs-geologists/>
<https://www.geoscan.aero/en/products/geoscan401/geophysics>
<https://www.geothai.net/glossary-m-r/>
https://www.researchgate.net/publication/326032562_Unmanned_Aerial_Systems_for_Magnetic_Survey

กพร. ร่วมกับ ซีพีแสด

พัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำจากชุมเหืองสู่ความยั่งยืน

กานูวัฒน์ ตริยางกูรศรี
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) กระทรวงอุตสาหกรรม และบริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุก่อสร้าง จำกัด (CPAC) ร่วมในพิธีลงนามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำจากชุมเหืองอย่างยั่งยืน หวังยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนรอบพื้นที่เหมืองแร่ โดยได้รับเกียรติจาก กานูวัฒน์ ตริยางกูรศรี รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานในพิธี

กานูวัฒน์ ตริยางกูรศรี รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวว่า การลงนามบันทึกความเข้าใจในครั้งนี้ นับเป็นเรื่องน่ายินดีที่ทั้ง 2 หน่วยงานได้ร่วมมือกัน แลกเปลี่ยนนวัตกรรมและองค์ความรู้เพื่อให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการร่วมกัน ต่อยอดโครงการต้นแบบในการบริหารจัดการแหล่งน้ำจากชุมเหืองเพื่อแก้ปัญหาภัยแล้ง และใช้เป็นพื้นที่ที่แก้มลิงเพื่อรองรับน้ำและบรรเทาปัญหาอุทกภัยในฤดูน้ำหลาก ซึ่งเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยรอบเหมืองแร่ให้มีน้ำใช้เพื่ออุปโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอตลอดทั้งปี

นรินทร์ ยิ่งมหัสจรรย์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) กล่าวว่า กพร. ได้สำรวจชุมเหืองโดยประเมินปริมาณน้ำและศักยภาพในการกักเก็บน้ำชุมเหืองด้วยเทคโนโลยีอากาศยานไร้คนขับ (Drone) และเทคโนโลยีเรือสำรวจความลึกใต้น้ำสำหรับการรังวัดจัดทำแผนที่ภูมิประเทศชุมเหือง พร้อมทั้งวิเคราะห์คุณภาพน้ำของชุมเหืองทั่วประเทศ ปัจจุบันมีชุมเหืองที่มีศักยภาพและสามารถนำน้ำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่น้อยกว่า 240 บ่อ มีปริมาตรน้ำไม่น้อยกว่า 218 ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งส่วนใหญ่คุณภาพน้ำผ่านเกณฑ์มาตรฐานและมีความปลอดภัยต่อการนำน้ำไปใช้เพื่อการอุปโภคและเกษตรกรรมได้ โดยจะร่วมมือกับบริษัท ในการขยายผลโครงการต้นแบบไปยังชุมเหืองอื่นๆ อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

ปัญญา โสภาศรีพันธ์ ผู้อำนวยการธุรกิจสัมพันธ์และพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน บริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุก่อสร้าง จำกัด กล่าวเพิ่มเติมว่า CPAC พร้อมสนับสนุน

กพร. ทั้งการถ่ายทอดและพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีการบริหารจัดการน้ำ ตามความมุ่งหวังของ CPAC ที่จะยกระดับความสามารถเข้าสู่ Green Solution เพื่อให้เกิดการพัฒนาความรู้อย่างยั่งยืนในการสร้างธุรกิจ และสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นอย่างยั่งยืนตามวิสัยทัศน์ในการดำเนินธุรกิจของ SCG ที่ยึดหลัก ESG (Environmental, Social and Governance) มุ่งสร้างคุณค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มตามหลักการสร้างคุณค่าร่วม (Creating Shared Value : CSV) โดยคำนึงถึงผลกระทบและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น

นรินทร์ ยิ่งมหัสจรรย์
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.)

“การลงนามบันทึกความเข้าใจที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ นอกจากจะเป็นการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีของทั้ง 2 หน่วยงานในการพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำจากชุมเหืองอย่างยั่งยืนแล้ว ยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชนโดยรอบ สอดรับกับนโยบาย ‘เหมืองแร่เพื่อชุมชน’ ของ กพร. รวมถึงเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อการประกอบการเหมืองแร่ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและชุมชน” อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กล่าวทิ้งท้าย

กพร. ชี้ภาคประชาชน เฝ้าตรวจเข้ม อัคราฯ ก่อนให้เปิดเหมืองแร่ ทองคำอีกครั้ง

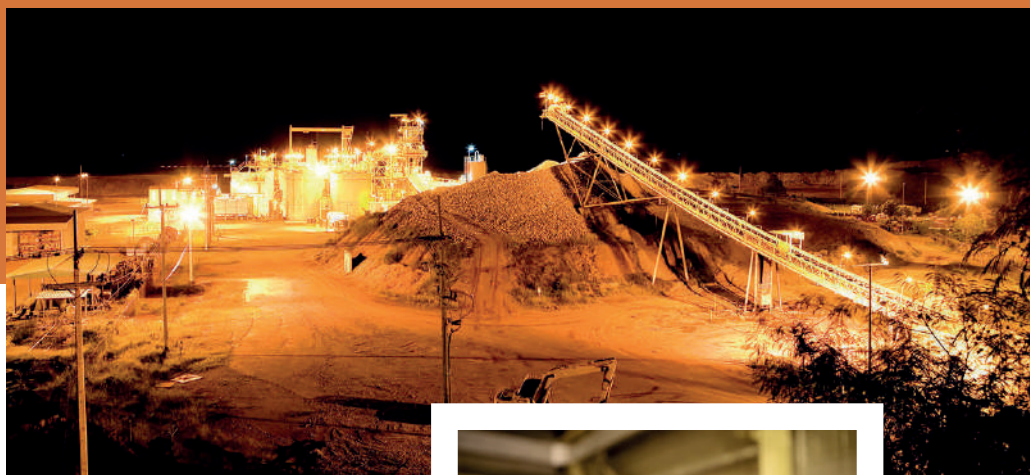
1

**กรณีงาดการมีส่วนร่วม
ในการรับฟังความคิดเห็น
จากประชาชนและชุมชนในพื้นที่**

การต่ออายุประทานบัตรจำนวน 4 แปลงของบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) เป็นการอนุญาตให้ประกอบกิจการในพื้นที่เดิม ไม่ได้มีการเพิ่มหรือขยายพื้นที่ใหม่แต่อย่างใด แม้การต่ออายุประทานบัตรตาม พ.ร.บ.แร่ 2560 ไม่ได้กำหนดให้ต้องจัดทำ การรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ แต่เนื่องจาก กพร. ตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ จึงได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็น ความต้องการ และความเดือดร้อนของประชาชนบริเวณรอบพื้นที่เหมืองแร่ของบริษัท อัคราฯ ในรัศมี 500 เมตร และในรัศมี 500 เมตร-3 กิโลเมตร ในพื้นที่จังหวัดพิจิตร เพชรบูรณ์ และพิษณุโลก ในช่วงปี พ.ศ. 2558-2564 รวม 5 ครั้ง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ทุกหลังคาเรือนมีโอกาสได้มีส่วนร่วมเท่าๆ กัน ซึ่งผลปรากฏว่าส่วนใหญ่ ต้องการให้เหมืองเปิดดำเนินการ

นอกจากนี้ กพร. ยังได้มอบนโยบายให้บริษัท อัคราฯ ทำความเข้าใจ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) กระทรวงอุตสาหกรรม ชี้แจงกรณีภาคประชาชนขอให้ตรวจสอบบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) รวมถึงความบกพร่องในกระบวนการต่างๆ หลังเตรียมเปิดกิจการเหมืองแร่ทองคำ ในจังหวัดพิจิตรอีกครั้ง ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

กับประชาชนในพื้นที่ให้ทั่วถึงมากขึ้น และกำชับให้บริษัทฯ ส่งเสริม ช่วยเหลือ ดูแล และพัฒนาชุมชน เพื่อให้การประกอบกิจการได้รับการยอมรับ มีความสัมพันธ์ที่ดี และสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

2

**การเตรียมงบประมาณเพื่อ
รับผิดชอบต่อสังคมและการ
พัฒนาชุมชนเพียงร้อยละ 0.1
อยู่ในระดับต่ำ ในขณะที่
ต่างประเทศต้องเตรียมงบฯ
ดังกล่าวร้อยละ 0.9**

นอกจากการดำเนินโครงการด้าน ความรับผิดชอบต่อสังคมที่บริษัทฯ ดำเนินการด้วยความสมัครใจแล้ว บริษัทฯ ยังต้องดำเนินการตามเงื่อนไขของทางราชการ ซึ่งที่ผ่านมาบริษัท อัคราฯ ได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการฟื้นฟูพื้นที่โครงการมากกว่า 600 ล้านบาท และนำเงินเข้ากองทุนประกันความเสี่ยง

ด้านสิ่งแวดล้อมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ปีละ 10 ล้านบาท ปัจจุบันมีเงินคงเหลือ สะสม 80 ล้านบาท และตามกรอบนโยบายบริหารจัดการแร่ทองคำ 2560 และ พ.ร.บ.แร่ 2560 กำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนจำนวน 4 กองทุน ประกอบด้วย กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่ กองทุนฟื้นฟูพื้นที่เหมืองแร่ กองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ และกองทุนประกันความเสี่ยง ซึ่งบริษัท ต้องนำเงินเข้ากองทุนในอัตราร้อยละ 21 ของค่าภาคหลวงแร่ แต่ต้องไม่น้อยกว่า 65 ล้านบาทต่อปี

ทั้งนี้ การจัดเก็บค่าภาคหลวงย้อนหลัง 6 ปี (ปี พ.ศ. 2554-2559) กพร. จัดเก็บค่าภาคหลวงทองคำและเงิน ในอัตราก้าวหน้าหรือประมาณร้อยละ 10 ของมูลค่าแร่ จากบริษัท อัคราฯ ได้มากกว่าปีละ 500 ล้านบาท สามารถประมาณการเงินที่บริษัทต้องนำเข้ากองทุนไม่ต่ำกว่าปีละ 100 ล้านบาท

ดังนั้นเงินที่จะถูกจัดสรรไปเพื่อการพัฒนาชุมชนจึงมีมากกว่าร้อยละ 1 ของมูลค่าแร่ นอกจากนี้ เงินค่าภาคหลวงที่จัดเก็บได้จะถูกจัดสรรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดร้อยละ 50 เพื่อใช้ในการพัฒนาชุมชนอีกด้วย

3

ไม่มีแนวกันชนระหว่างชุมชนกับเขตเหมืองแร่

ตาม พ.ร.บ.แร่ 2560 กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำแนวพื้นที่กันชนการทำเหมืองเพื่อประโยชน์ในการควบคุมการทำเหมือง ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศเรื่องกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำแนวพื้นที่กันชนการทำเหมือง พ.ศ. 2562 กำหนดให้พื้นที่บ่อเหมืองต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า 300 เมตร โรงแร่หรือโรงประกอบโลหกรรมที่อยู่ในเขตเหมืองแร่ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า 500 เมตร พื้นที่เก็บกักหางแร่หรือกากโลหกรรมที่อยู่ในเขตเหมืองแร่ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า 500 เมตร และพื้นที่เก็บกักมูลดินทรายต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า 200 เมตร

สำหรับการต่ออายุประทานบัตรและต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรมของบริษัท อัคราฯ เข้าข่ายเป็นโครงการที่ต้องจัดทำแนวพื้นที่กันชนการทำเหมืองตามประกาศดังกล่าว ซึ่งได้มีการกำหนดแนวพื้นที่กันชนที่มีระยะห่างจากชุมชนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยครบถ้วนแล้ว

4

หลีกเลี่ยงหรือหาช่องทางกฎหมายในการไม่สร้างหลักประกันและแผนปฏิบัติการฟื้นฟูเหมืองที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งข้อสังเกตว่าการอนุญาตให้เหมืองดังกล่าวกลับมาดำเนินการอีกครั้ง โดยไม่ได้มีการกำกับดูแลที่รัดกุมเพียงพอที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับชุมชนโดยรวม อาจเป็นการสมยอมในเรื่องคดีความ แลกกับการกลับมาดำเนินการเหมืองทองในพื้นที่ดังกล่าวอีกครั้ง

บริษัท อัคราฯ ได้จัดทำแผนงานการฟื้นฟูพื้นที่ทำเหมืองตลอดอายุโครงการ พร้อมงบประมาณที่ใช้เสนอ

กพร. ประกอบการพิจารณาอนุญาตพร้อมวางหลักประกันสำหรับการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดการพิจารณาอนุญาตให้บริษัท อัคราฯ ต่ออายุประทานบัตรเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการแร่ตามขั้นตอนปกติของกฎหมายที่กำหนดไว้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้บริษัท คิงส์เกตฯ ถอนฟ้องคดีแต่อย่างใด

อีกทั้งการกลับมาประกอบกิจการเหมืองแร่ของบริษัท อัคราฯ จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบใหม่ทั้ง พ.ร.บ.แร่ 2560 และกรอบนโยบายบริหารจัดการแร่ทองคำ 2560 ซึ่งมีมาตรการที่เหมาะสมรัดกุมและสามารถปกป้องคุ้มครองผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประชาชนที่อาจเกิดจากการทำเหมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน (Baseline Data) การจัดทำแนวพื้นที่กันชนการทำเหมือง (Buffer Zone) การจัดตั้งกองทุนประกันความเสี่ยง กองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ การวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง การทำประกันภัยความรับผิดชอบต่อชีวิต ร่างกายทรัพย์สินของบุคคลภายนอก เป็นต้น

นอกจากนี้ ในการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรของบริษัท อัคราฯ คณะกรรมการแร่ยังได้กำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมประกอบการอนุญาต โดยกำหนดให้ กพร. แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมเฝ้าระวังผลกระทบจากการทำเหมืองตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยผู้แทนผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการตรวจสอบการประกอบกิจการภายหลังได้รับอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร

9 STEPS

การดูแลสุขภาพง่าย ๆ กับสมาชิกในครอบครัว

“บ้านคือโรงพยาบาล
แม่คือหมอในครอบครัว”

รศ.ดร. วรงค์ ศรีวรจศิริ
ประธานองค์การภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

ที่มาข้อมูล : แพทย์เวชกรรมไทย ฉบับกรกฎาคม
วัดพุทธคุณหลวงศิริ ธรรมการสภาครูแพทย์แผนไทย

หมั่นสร้างขวัญกำลังใจ ให้ตัวเองและคนรอบข้าง

สุขภาพจิตสำคัญมากกว่าที่เราคิด
จิตใจเครียด วิตกกังวล
จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพได้
ภูมิคุ้มกันโรคลดลง
เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายได้ง่าย
จึงควรหมั่นทำสมาธิ
ทำให้สุขภาพจิตแข็งแรงขึ้นได้

ทำความสะอาดที่พัก ให้สะอาดอยู่เสมอ

เชื้อโรคโควิดจะขยายพันธุ์ได้ดีในที่อับชื้น
สกปรก ควรหมั่นทำความสะอาดที่พัก
ทุกซอกทุกมุม โดยเฉพาะที่จับบานประตู
ตู้เย็น หรือที่ๆมีการใช้ร่วมกันบ่อยๆ
เปิดหน้าต่างให้แสงแดดส่องถึงจะยิ่งดี

สร้างภูมิคุ้มกันด้วยวัคซีน ธรรมชาติจากภายใน

ด้วยการเติมออกซิเจนให้เม็ดเลือดแดง
และปอด ให้แข็งแรง เชื้อโรคจะอยู่ได้ยาก
ด้วยการหายใจเข้าช้าๆ นับในใจ 1-7
กลืนหายใจ นับในใจ 1-4
และเป่าลมทางปากช้าๆ นับในใจ 1-8
ทำวัน 3 ครั้ง วันละ 4-5 ครั้ง

สร้างเม็ดเลือดแดง ให้ตัวเองง่ายๆ

ด้วยการฝึกแดดตอนเช้า 07.00 - 09.00 น.
วันละ 15-20 นาที ร่างกายจะได้รับวิตามินดี
ซึ่งช่วยสร้างเม็ดเลือดแดงเพิ่มขึ้น
ทำให้ภูมิคุ้มกันโรคในร่างกายเพิ่มสูงขึ้น
ร่างกายก็จะแข็งแรงโดยธรรมชาติ

ปรับสมดุลร่างกาย ด้วยท่าฤๅษีดดลด

การยืดเหยียดร่างกาย
ด้วยท่าฤๅษีดดลด
ในวิชาหัตถเวชกรรมไทย
จะช่วยป้องกันโรคเรื้อรัง
และโรคเสื่อมของร่างกาย
ได้เป็นอย่างดี

รับประทานอาหารเป็นยา มีสมุนไพรเป็นเครื่องปรุง

ทานอาหารที่มีสมุนไพรเป็นเครื่องปรุง
เช่น ดมยา ส้มตำ แกงเลียง แกงส้ม
แกงแค ดมขมิ้น น้ำพริก ผักสด
จะเป็นการรับประทานสมุนไพรในวิธีที่ดี
และสามารถทำได้ทุกวัน

ขจัดเชื้อในปากและลำคอ ด้วยน้ำเกลือ

การอม และกลั้วคอ
ด้วยน้ำเกลืออุ่นๆ วันละ 4 ครั้ง
หลังอาหาร 3 มื้อ และก่อนนอน
จะช่วยลดอาการเจ็บคอ
และฆ่าเชื้อในลำคอ ซึ่งทำได้ทุกวัน

รับประทานอาหาร ผลไม้ที่มีวิตามินซี

วิตามินซี มีส่วนช่วยสร้างเม็ดเลือดแดง
เราสามารถเพิ่มวิตามินซีได้ง่ายๆ
ด้วยการรับประทานอาหาร-ผลไม้ที่มีวิตามินซี
จะช่วยเสริมสร้าง ภูมิคุ้มกันโรคที่ดี
แก่ร่างกาย เช่น จิบน้ำมะนาวอุ่นๆ ทุกเช้า

ปรับสมดุลร่างกายด้วยน้ำสมุนไพรที่มีรสเผ็ดร้อน

การดื่มน้ำสมุนไพร รสชาติเผ็ดร้อน เช่น ขิง ข่า กระชาย ตะไคร้ ใบมะกรูด
โหระพา กะเพรา สมุนไพรจะช่วยปรับสมดุลของร่างกาย
ช่วยให้ระบบเลือดลม และระบบหายใจให้ไหลเวียนได้ดีขึ้น

IMPORTER and STOCKIST of **GENUINE** TOOLS and COMPONENTS

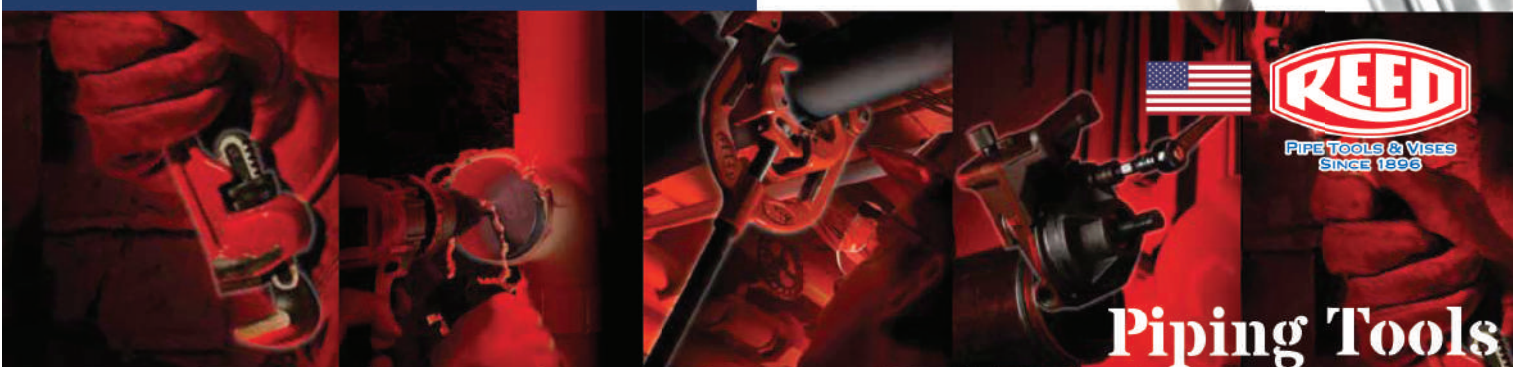
เวอร์ทัส
VIRTUS
www.virtus.co.th

Instrument Tools **REED**
INSTRUMENTS

Cutting Tools **Херус** CUTTING TOOL EXPERTS

Piping Tools

Hand Tools

Semi-Mobile Crusher 250-300 TPH

UJ310 - Jaw Crusher

Feed opening - 1045 x 840 mm

Max feed size - 750 mm

UH312 - Cone Crusher and Screen

Screen - 4 Decks 1800 x 4800 mm

Max feed size - 215 mm

บริษัท พี.วี.ไมนิ่ง แอนด์ เอ็กซ์พลอเรชั่น จำกัด

เลขที่ 48/3 หมู่ที่ 17 ถนนกาญจนาภิเษก แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ 10170

นายเสนีย์ ตรียกุล กรรมการผู้จัดการ

โทร. 08-1349-7339 E-mail : seni@pvexplosive.com

นางสาวภาวิณี กุหลาบ พนักงานฝ่ายขาย

โทร. 09-5796-0791 E-mail : pawineek@pvexplosive.com

www.pvmining.co.th

P.V. Mining and Exploration Co., Ltd.

โรงงานของเราจะปลอดโควิด

ถ้าช่วยกันทำสิ่งต่อไปนี้

**สวมหน้ากาก
ให้มิดชิด**
ปิดจมูกปาก
ให้แนบสนิท

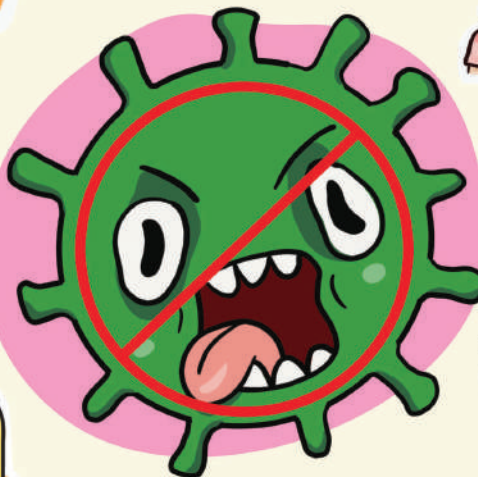
**ล้างมือ
ให้บ่อย**

ด้วยเจลหรือสบู่
โดยเฉพาะก่อนกินข้าว
และหลังเข้าห้องน้ำ

**ช่วงพัก
อย่าจับกลุ่มกัน**
อยู่ห่างกัน 1-2 เมตร
ป้องกันการแพร่เชื้อ

**กินข้าว
จานใครจานมัน**
ถ้าจะกินด้วยกัน
ต้องมี ซ้อนกลางส่วนตัว

**หลัง
เลิกงาน**
งดดื่มสังสรรค์
ป้องกันการติดเชื้อ
ตามประเพณีจีน

**เมื่อถึงบ้าน
อาบน้ำทันที**
การอาบน้ำช่วยชะล้าง
เชื้อโรคที่ติดตามตัว
ป้องกันการแพร่เชื้อ
ไปสู่คนในบ้าน

**ถ้ามี
อาการผิดปกติ
รีบแจ้งหัวหน้างาน**

มีไข้ ไอแห้ง อ่อนเพลีย
หายใจลำบาก
ดมกลิ่นและรับรสได้ไม่ดี

**ทุกมื้อ
ต้องปรุงสุก**

ไม่กินอาหารเย็นซัดหรือดิบ
เสี่ยงเจอเชื้อโรคปะปน

ต้องการคำแนะนำเพิ่มเติม
ติดต่อกรมควบคุมโรค

โทร.1422

จุดเสี่ยงรับเชื้อ จับแล้ว ต้องรีบล้างมือ

ลูกบิด

ราวจับ

ปุ่มสวิตช์

ก๊อกน้ำ

คนไทย
ร่วมใจ
รับผิชอบ
ส่วนตัว เพื่อส่วนรวม

